

പുത്തരിയങ്കം.

EDITED BY
Chelnat Achyuta Menon B. A..

Head Malayalam Department.
University of Madras.

Published by
NATIONAL BOOK-DEPOT,
Kottayam, Travancore.

(Copyright Reserved.)

1110.

PRINTED AT THE
D. Printing Works, etc., Ltd., Perumannur, Ernakulam.

Price 10 as.

പുത്തരിയങ്കം.

EDITED BY
Chelnat Achyuta Menon B. A..

Head, Malayalam Department.
University of Madras.

Published by
NATIONAL BOOK-DEPOT,
Kottayam, Travancore.

(Copyright Reserved.)

1110.

PRINTED AT THE
S. D. Printing Works, etc., Ltd., Perumanur, Ernakulam.

Price 10 as.

മുഖവുര.

ആരോമൽ ചുവകരെപ്പറ്റിയുള്ള നാടോടിപ്പാട്ടിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗമാണ് ഇവിടെ എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ പാട്ടിന്റെ പഴക്കത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി നാടോടിപ്പാട്ടുകളെപ്പറ്റി പൊതുവെ ചിലതു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ എന്ന ഇനത്തിൽ കേരളത്തിൽ ഒട്ടാകെ എത്ര പാട്ടുകളുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കുന്നതുതന്നെ പ്രയാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അവയുടെ എണ്ണം അത്രത്തോളമുണ്ട്. രാമവന്ദവിലാസം പ്രസ്സുകാർ, എസ്. റി. റെഡ്യാർ, ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സുകാർ, എ. ആർ പി. പ്രസ്സുകാർ, എന്നിവർ അടിച്ചിട്ടുള്ള “വടക്കൻപാട്ടുകൾ” പലരും കണ്ടിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഇവയിലെല്ലാംകൂടി ഇരുപതോ ഇരുപത്തിനാലോ പാട്ടിലധികമുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കടൽപോലെ പരന്നുകിടക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടു സാഹിത്യത്തിന്റെ എത്രയോ പരിമിതമായ ഒരു ശമ മേല്പറഞ്ഞ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലുൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. തച്ചോളി ഒതേനനെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഏകദേശം നൂറോളം പാട്ടുകൾ എറുൻറ കണ്ണിരമെത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെ തച്ചോളി കഞ്ഞിച്ചുതു, പയ്യാപള്ളിച്ചുതു, കേളുമ്പുൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള പല വീരന്മാരെപ്പറ്റിയും എത്രയോ പാട്ടുകൾ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാര

ത്തിലുണ്ട്. വള്ളവക്കോനാതിരിയുടെ ചാവേർസൈ
 ന്നും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. വള്ളവക്കോനാതി
 രി (വള്ളവനാട്ടരാജാവ്) യിൽനിന്ന് മാമാങ്കാധി
 പത്നം ഒരിക്കൽ സാമൂതിരി കയ്യുവാക്കുകയുണ്ടായി.
 അതിനുശേഷം മാമാങ്കത്തിന് സാമൂതിരി നിലപാടു
 നില്ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ
 നിരസിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യാനായി ആരൂപരെ വള്ള
 വക്കോനാതിരി അയച്ചിരുന്നു. ഈ ആരൂപരും
 സാമൂതിരിയുടെ അതിഗംഭീരമായ സൈന്യസന്നാഹ
 ത്തോടെതിരിട്ട് മരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഇങ്ങി
 നെ മരിക്കാനൊരുങ്ങി വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ
 ക്ക് ചാവേർപണിക്കന്മാരെനും ചാവേർസൈന്യ
 മെന്നും പേരു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. ഇവരിൽ ഓരോരുത്ത
 രെപ്പറ്റിയും പാട്ടുകളുണ്ട്. ഏകദേശം നാനൂറു
 കൊല്ലത്തോളം സാമൂതിരിയുടെകീഴിൽ മാമാങ്കം നട
 ന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേട്ടുകേൾവി അതിലിടക്ക് എ
 ത്ര ചാവേർപണിക്കന്മാർ മരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം?
 അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകളെത്രയുണ്ടായിരിക്കണം?
 ഇവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകൾ മുഴുവനും ശേഖരിക്ക
 വാൻ എത്രകാലം എത്രജനങ്ങൾ മിനക്കെടണം?
 ഇതുപോലെതന്നെയാണ് കൊച്ചിയിലേക്കും തിരു
 വിതാംകൂറിലേക്കും കടന്നാൽ. മാവാരതം പാട്ട്, ഇര
 വിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പോർപാട്ട് എന്നിവ ശേഖരിച്ച് പു
 സ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ശ്രീമാൻ
 സി. പി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ലേശ

ങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രശസ്തപ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഗ്രന്ഥപരമ്പരയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ആ മഹാൻ സാവകാശവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാവാതിരുന്നത് കൈരളിയുടെ നിർദ്വൈതപരമായ പരമോന്നതതയുള്ള എന്റെ അനുഭവം ആസ്വദമാക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നൂറുപേർ ഒന്നിറങ്ങി നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്നപക്ഷം അവരുടെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും പരിശ്രമിച്ചാൽകൂടി മലയാളത്തിലെ പാട്ടുകൾ മുഴുവൻ പകർത്തിയെടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത്ര വിപുലമായ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരമാണ് നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ.

ഈ “തേനനേയും” കുഞ്ഞനേയും, കണ്ണനേയും കണ്ണപ്പനേയും പററിയുള്ള പാട്ടുകൾ ശേഖരിച്ചതുകൊണ്ട് എന്തൊരു പ്രയോജനമാണുള്ളത് എന്ന ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. കേരളത്തിന്റെ “കണ്ണം കയ്യും കല്ലനയും” ആയിരുന്ന നായന്മാരെപ്പറ്റിയും ഈഴവരെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് അറിയേണമെന്നുള്ള അഭിമാനമുണ്ടെങ്കിലും, മതവിഷയത്തിൽ യാതൊരു പക്ഷഭേദവുമില്ലാതെ നീതീന്ത്യായം നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നവരാണെന്ന് ഒരു * മുഹമ്മദീയ സഞ്ചാരിയിൽനിന്നു സമ്മതപത്രം വാങ്ങിയ നമ്മുടെ പുച്ഛികന്മാരുടെ അപഭ്രാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു

* Zinuddin

കേൾക്കുവാൻ നമുക്ക് കൗതുകമുണ്ടെങ്കിലും, ഓല
 ക്കെട്ടതിനും പെണ്ണുരുൾക്കും, വഴിയതിൽപോലും
 കിടക്കാമല്ലോ, എന്നതരത്തിൽ സദാചാരബോധം
 അവരുടെ സകലാചാരങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരുന്ന
 നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ ത്യാഗപൂർവ്വമായ സമ-
 രങ്ങളുടെ വണ്ണന വളച്ചുകൊട്ടാനമില്ലാതെ ഉള്ളിൽ
 കൊള്ളുന്നവിധത്തിൽ കേട്ടാനന്ദിക്കേണമെന്നു നമു-
 ക്ക് മോഹമുണ്ടെങ്കിലും, ബഹുദർശനമെന്ന അപ-
 രിഷ്ടതസമ്പ്രദായവും, അല്പനിലാത്ത ദായകുമ്പോൾ
 അനുസരിച്ചു വരുന്നവരാണ് കേരളീയരെന്നു നമ്മെ
 പറ്റി തെളിവില്ലാതെ വിധികല്പിച്ചിട്ടുള്ള വിദേശീയ-
 രുടെ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഭരണപ്രായങ്ങളെ ഭൂരി-
 കരിക്കേണമെന്നു നമ്മുടെ ദേശാഭിമാനം നമ്മെ
 ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സർവ്വോപരി ഇന്നത്തെ
 പരിഷ്കൃതലോകം അഭിമാനത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്ന
 തായ ഒരു സംസ്കാരം ഒരുകാലത്ത് കേരളത്തിൽ
 കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നവരുടെ കൂടപ്പിറപ്പായിരുന്നു
 വെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണമെന്നു നമുക്ക് ഔസുകൃമു-
 ണ്ടെങ്കിലും, മലയാളത്തിലെ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ശേ-
 ഖരിച്ച് പഠിച്ചുകൊള്ളുക എന്നമാത്രമെ ഈ പോ-
 ലത്തിനു സമാധാനമായി പറയാനുള്ളു. വളരെനേരം
 പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്ക് നേരം പോകുന്ന
 തറിയാതിരിപ്പാനും, കാര്യം മഴയും സഹിച്ചു വയ-
 ലിലിറങ്ങി വേലചെയ്യുന്നവർക്ക്, കാരറിന്റെ ശക്തി
 മൊ, മഴകൊണ്ടുള്ള തണുപ്പോ, മറക്കാനും ഒരുകാല

ഇത് ഈ പാട്ടുകൾ ദിവ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അവരനുഭവിച്ച സുഖം, ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടമായ ആധുനികജീവിതത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കും വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളും ഈ പാട്ടുകൾ പാരായണംചെയ്യുക.

ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കഥ

‘ആരോമൽച്ചേകവർ പ്രജാപതിനാട്ടിൽ (ചില പതിപ്പുകളിൽ പ്രതിയാതിരിനാട്ടിൽ എന്നും കാണുന്നുണ്ട്) അങ്കണിനപ്പോയ കഥ’ എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടിയാണ് ഈ പാട്ട് അമൃതചൂഡപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കാണുന്നത്. ഈ പ്രജാപതിനാട് (പ്രതിയാതിരിനാട്) ഏതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ തരമില്ല. ഈ പേരുതന്നെ ശരിയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലരും അതും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ — പെരുമാറിപ്പഴകിപ്പോന്ന പേരിന് കാലാന്തരത്തിൽ രൂപാന്തരം വന്നതായിരിക്കാനിടയുണ്ട്. പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഉപകോട്ടപ്പുരമാത്രമേ ഇപ്പോൾ പേരിൽ കോട്ടം തട്ടാതെയുള്ളൂ. കീഴ്മിടം, കുറുങ്ങാട്ടിടം എന്നീ തറവാട്ടുപേരുകൾ ഇപ്പോഴും പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ നടപ്പുണ്ട്. ഈവക സാഗതികളാലോചിക്കുമ്പോൾ ഉണിക്കോനാടും, ഉണിച്ചന്ത്രോടും വെട്ടത്തു നാട്ടുകാരായിരിക്കണമെന്നുവിചാരിക്കാം.

ഇവർതമ്മിലുള്ള മുപ്പിച്ചമത്തക്കുമാണല്ലോ ഈ കഥയുടെ ബീജം. അന്നത്തെ ‘നാടുവാഴി’കളോ

‘ക്രട്ടി’ക്കാരോ കല്പിച്ച തീപ്പുകര ഇവക്ക് സമ്മതമായില്ല. തൃപ്രകോട്ടപ്പാൻ തൃപ്പടിയിന്മേൽ പൊന്നും വെള്ളിയും ചൊതിയാക്കിവച്ച് ചെയ്ത പരീക്ഷയുടെ ഫലവും അവർക്ക് തൃപ്തിനല്കിയില്ല. ഒടുവിൽ അക്കാലത്തെ ആ പാരമ്പര്യം അങ്കം * വെട്ടാനൊരുങ്ങി. ഇരുകക്ഷികൾക്കും അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ചേക്കോനെ പരീക്ഷണമെന്നു വാശിയായി. ‘ചേക്കോർ പൂപ്പൂട്ടൂ കടുത്തേനാർ നാട്ടി (കടത്തനാടു), ലോളം അനേപച്ചിച്ചെത്തി. അതിൽ ഉണ്ടിക്കോനാരാണ് ആരോമൽച്ചേകവരെ അംഗീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം അങ്കംവെട്ടാമെന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്കത്തിനു വിളിച്ചാൽ പോകാതിരിക്കുന്നത് യൂറോപ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഡാൻസിനു വിളിച്ചാൽ പോവാതിരിക്കുന്നതുപോലെ, ആഭിജാത്യത്തിനു പററിയതല്ലെന്നായിരുന്നു അക്കാലത്തെ വിശ്വാസം. ആരോമക്കാണെങ്കിൽ 21 വയസ്സ് പ്രായം. പുത്തരിയകത്തിനുള്ള പുറപ്പാടുമാണ്. അങ്കത്തിന്റെ അവസാനം ആർക്കും നിശ്ചയിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. ആദ്യമുള്ള അങ്കത്തിനു പോകുന്നുവെന്നു സ്വപ്നംകണ്ടുവന്ന പെണ്മേൾ ഉണ്ണാച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞുനോ

* അങ്കത്തിന്റെ പ്രധാന ചടങ്ങുകൾ ഈ പാട്ടിൽ വിവരിച്ചു തുടരുന്നതുപോലെ വേറെ വല്ല രേഖയിലും കണ്ടുകിട്ടിയതായി അറിയുന്നില്ല. അങ്കം രാജഭോഗത്തിലൊന്നാണെന്നു പലതിലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് അങ്ങിനെയാണെന്നു തീർന്നത് ഇന്നു വിധത്തിലാണെന്നു ഈ പാട്ടിൽ മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിക്കാണുന്നുള്ളൂ.

ക്കി, ഫലമുണ്ടായില്ല. ഭാര്യ കുഞ്ചുണ്ണലിയും ശ്രമിച്ചുനോക്കാതെയിരുന്നില്ല. “അങ്കത്ഥികൾ” സമ്മാനിച്ച അങ്കക്കിഴി, വീട്ടുകിഴി, നാട്ടുകിഴി എന്നീ കിഴികളിൽ വീട്ടിലേക്ക് അവകാശമുള്ള വീട്ടുകിഴി എടുക്കാതെ വീണ്ടും അവർ വൈമനസ്സും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. വീട്ടുകിഴി ആരെയെങ്കിലും ഭരമേല്പിക്കാതെ അങ്കത്തിന് പോകുന്നതും അന്നത്തെ മയ്യാടുകളിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ആരോമർ അനുജനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. തനിക്കു് അപ്പോൾ അഷ്ടമത്തിൽ വ്യാഴമായതിനാൽ ബാലിക്ക് ഒളിയമ്പുകൊണ്ടു മരണമുണ്ടായതുപോലെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടാകുമെന്നും, അങ്ങിനെ കർമ്മമൊട്ടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ അങ്കംവെട്ടി മാനത്തോടെ മരിക്കുകയാണ് പീരന്മാർക്കു യോജിച്ചതെന്നും അനുജനോടു വാദിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ആ സാധുവിനു് സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ലെന്നായി. പിന്നെ തുണയെകൂട്ടുന്നതിനുള്ള ആലോചനയായി. അങ്കത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കാനും, വേണ്ടിവന്നാൽ കുറച്ചുനേരം ചേകോന്മാർക്കു് വിശ്രമാവസരം കൊടുക്കുന്നതിനായി അങ്കംവെട്ടുകതന്നെ ചെയ്യാനും, ആയുധം മുറിയുകയോ മറ്റൊരു ചെയ്യാൽ ഉടനെ മറ്റൊന്നു പകരംകൊടുക്കാനും, ഒരു തുണയെ ഇരുകൂട്ടർക്കും കൂട്ടാമെന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ തുണയ്ക്കായി എടുക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ ഉത്തമമിത്രങ്ങളോ, വിശ്വാസപാത്രങ്ങളോ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ അവർ മറുപക്ഷം

ചേൻ ചതിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയെന്നുവരാം. വാശി പിടിച്ചു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധമാകയാൽ ജയിക്കുവാൻ സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നോക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. മറുവശത്തു ജീവൻ പണംകൊടുത്തോ മറുവല്ല ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചോ, സ്വാധീനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ കഥയിൽ ആരോമൽച്ചേക്കോട് ചതി പറന്നുമുണ്ടു്. മരുമകൻ ചത്തുവിനെ കൂട്ടാമെന്ന് അച്ഛൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആരോമൽ അതു വാസ്തവത്തിൽ സമ്മതമായിരുന്നില്ല. ചത്തു ഉണ്ണാൻ കഴിയാത്ത കഴിക്കേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ ഘട്ടത്തിൽ അവനെ ഉണ്ണാൻ അവമാനിക്കുകയും, ആരോമൻ ആ ആലോചന നിരസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനുശേഷം അവൻ അകന്നിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അവൻ ഉള്ളിൽ പക വെച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വീട്ടാൻ ഈ അവസരം അവൻ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെ അവനെപ്പറ്റി സംശയമുണ്ടായിരുന്നാലും അച്ഛന്റെ ഫിതപ്രകാരം ചെയ്യാനാവാൻ അവനെ തുണ കൂട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവനെ വരുത്തി സംഗതികൾ ഗ്രഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ വിസമ്മതം കാണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. തന്നോടുള്ള വിരോധം ഇപ്പോൾ പ്രകാശിപ്പിക്കരുതെന്നും, ആങ്ങള അങ്കം ജയിച്ചുവന്നാൽ ചത്തുവിന്റെ ഭാര്യയായി ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്നും ഉണ്ണാൻ പറഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും അവൻ അനുകൂലഭാവമല്ല കാണിച്ചതു്. ചത്തു മുൻകൂട്ടി പറ

പ്പെട്ടു. വഴിക്കു മാററുകച്ചേകവന്റെ മരുമകളായ കുട്ടിമാണിയുടെ മിരട്ടിൽ മയങ്ങി ആരോമൽച്ചേകവരെ ചതിക്കാമന്നോറു. കൊല്ലനെ വശത്താക്കി ചുരികപ്പിടിയിലുള്ള ഇരുമ്പാണി നീക്കി മുളമാണി അതിലിട്ടു മുറുക്കി. മാററുകച്ചേകവൻ അങ്കുത്തട്ടിൽ തന്നെ ആശാരിയെക്കൊണ്ട് കള്ളപ്പലകകളുണ്ടാക്കി പെപ്പിച്ചു. ഇഴുചക പണികളൊന്നും അറിയായതെയുള്ള ആരോമരുടെ പുറപ്പാടിന്നു ശേഷമുള്ള കഥയാണു് തിരഞ്ഞെടുത്ത ഭാഗംകൊണ്ടു് വിവരിക്കുന്നതു്.

ചേകോന്നാരാരാണു്?

ചേകോന്നാർ ആരാണെന്നുള്ള വിചാരത്തിന്നു മുമ്പു് ചേകവൻ എന്ന ശബ്ദത്തിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Dr. Gundert ന്റെ അകാരാദിയിൽ ഇതിന്റെ രൂപം ചേകവൻ എന്നും ചേവകൻ എന്നും രണ്ടു വിധത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ പദം ചേകം (ചെയ്യുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നു്) എന്ന ശബ്ദത്തിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിച്ചതാണോ എന്നും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ചേകവൻ എന്നല്ലാതെ ചേവകൻ എന്ന രൂപം വരാനിടയില്ല ചേകം എന്ന വാക്കിന്നു് Service, chiefly about the Rajah's person (മുറപൂട്ടത്തി, പ്രത്യേകിച്ച രാജഭേദത്തോടടുത്തുള്ളതു്) എന്നർത്ഥവും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. രാജാവിന്റെ രക്ഷാപുരുഷനായിരിക്കുക

എന്നാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ ആ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകമായ ചില പദവികളുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ആദികാലങ്ങളിൽ അതി വിദഗ്ദ്ധനായ രണശൂരന്മാർക്കുമാത്രമേ ആ മാന്യപദവി കൊടുത്തിരിക്കുന്നുണ്ടുള്ളൂ. ക്രമേണ ചേകം എന്ന പദം അരമനയെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—രക്ഷാകർതൃത്വം തുടങ്ങി, ഭൃത്യത്വംവരെയുള്ള സകല വൃത്തിക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—ചേകവനും ചേവകനും ഒരാളുതന്നെയാണെന്നു സാധാരണ ജനിച്ചിരിക്കണം. അല്ലാതെ ശ്രീമാൻ സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ പറയും പോലെ * ചേകവശബ്ദത്തിന്റെ ഉല്പത്തി കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ “സംസ്കൃതസേവകശബ്ദത്തെ സേവിക്കുൻപോകണ്ട ആചര്യമില്ല.” ആരോമൽച്ചേകവരെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ടിൽതന്നെ “അങ്കം പിടിച്ചാലെ ചേകോരാവു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിൽ നിന്ന് ചേകാൻ പദവി സമരവീരന്മാരുടെ വീര്യമുദയാണെന്നുകൂടി ഉൾമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തമിഴിൽ ചേകം എന്ന പദത്തിന്നു മരത്തിന്റെ ‘കാതൽ’ എന്നർത്ഥമുണ്ട്. കാതലുപോലെ സുസ്ഥിരമായ സ്ഥിതിയും അതസ്സമുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണ് ചേകോന്മാർ എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതായാലും നാടോടിപ്പാട്ടുക

* ഈഴവരുടെ ഇതിഹാസം (മി: കെ. ഓമാരൻ ബി. എ.) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര ഭണ്ടാംഭാഗം.

ളിൽ അവർ കല്പിച്ചുകാണുന്ന 'വിരുതു'കൾക്ക് വിപരീതമായിരിക്കുന്നതല്ല. രാജാവ് എന്നത്മുള്ള "കോൻ"ശബ്ദത്തിനും 'ചേകോ'നും വല്ല ബന്ധമുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നതും രസാവഹമായിരിക്കാനിടയുണ്ട്.

ചേകോന്മാരുടെ ജാതി.

ആരോമൽച്ചേകവർ തന്റെ വംശപരമ്പരയെക്കുറിച്ച് അനുജൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവർ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഈഴം എന്ന നാട്ടിൽനിന്ന് വന്നവരാണെന്നും, അവർക്ക് പെരുമാൾ കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പദവികളിൽ ചേകോൻപദവിയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈഴം ദേശത്തുനിന്നു വന്നവർ ഈഴവരാണെന്നും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ചേകോന്മാരെല്ലാം ഈഴവരായിരുന്നുവെന്നു സാമാന്യമായി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "അങ്കംപിടിച്ചാലേ ചേകോരാവൂ" എന്നു മൊഴി ഈഴവരിൽപ്പെടാത്തവർക്കും അങ്കം പിടിച്ചാൽ അയാളും ചേകോൻസ്ഥാനത്തിന് അർഹനാകുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവകാശം തരുന്നുണ്ട്. അങ്കം പിടിക്കാത്തവൻ ചേകോനാകയില്ലെന്നല്ലാതെ അങ്കം പിടിച്ചവരൊക്കെ ചേകോരാകയില്ലയോ എന്ന കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

ചേകോന്മാർ കേരളത്തിൽ വന്നകാലം.

ചേകോന്മാർ കേരളത്തിൽ വന്നകാലത്തെപ്പറ്റിയും അവർക്ക് കേരളത്തിൽ കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു

ഉള്ള പദവികളെപ്പറ്റിയും ചില വിവരങ്ങൾ ഈ പാട്ടിന്റെ പൂർവ്വഖണ്ഡത്തിലുണ്ട്.

“നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ കാർന്നോന്മാരും
അങ്കംപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോന്നു
മുന്നററുപത്തെട്ടു വരിഷമായി”
അന്നതൊട്ടിന്നുവരേക്കുമുണ്ണി

എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് ആരോമൽചേകവരുടെ കാലമായപ്പോഴെങ്കിൽ ചേരകോന്മാർ വന്നിട്ട് 368 വർഷമായിരുന്നെന്നല്ലോ ഉൾച്ചിയിക്കേണ്ടതു്. അവർ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കല്പനപ്രകാരം വന്നവരായാൽ പെരുമാളുടെ കാലത്താണ് അവരുടെ ആഗമനമെന്നും അന്നുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചേരമാൻ പെരുമാൾ ആരായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. ചേരരാജ്യത്തുനിന്നു വന്ന പെരുമാക്കന്മാരെയാക്കെ ചേരമാൻപെരുമാൾ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നുവെന്നാണ് മി: കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ പറയുന്നത് * ഒടുവിലത്തെ പെരുമാളെയാണ് ചേരമാൻപെരുമാളെന്ന സംജ്ഞകൊണ്ടു കറിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഒടുവിലത്തെ പെരുമാൾ ഐതിഹ്യപ്രകാരം കേരളം സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കും മറ്റുമായി പകത്തുകൊടുത്തത് ക്രി. വ. 385-ലാണ്. ഈ സംഭവം (കേരളവിഭാഗം) നടന്നത് ക്രി. വ. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിലോ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിലോ

* കൊച്ചിരാജചരിത്രം ഒന്നാംഭാഗം.

ഞ്ചിലോ ആയിരിക്കാമെന്ന് മി: സി. അപ്പുതമേനോൻ
 ഉഴമിക്കുന്നു. * കേരളോല്പത്തിപ്രകാരം പെരുമാൾ
 വാഴ്ത്തുടങ്ങിയത് ക്രി. വ. 21-ലും അവസാനിച്ചത്
 428-ലും ആണ്. മലബാർമാനുവൽകർത്താവായ
 ലോഗൻ ഒടുവിലത്തെ പെരുമാളെ ക്രി. വ. 825-വരെ
 നീട്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. ഇവർ ഓരോരുത്തരുടേ
 യും അഭിപ്രായത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ വാദങ്ങളെ
 പരിശോധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഈ മുഖവുരതന്നെ
 ഒരു പുസ്തകമായി പരിണമിക്കുന്നതാണ്. ഒരു കാര്യം
 നമുക്കു തീർച്ചയാക്കാവുന്നതാണ്. ക്രി. വ. 21-നും
 825-നും മദ്ധ്യേയാണ് പെരുമാൾവാഴ്ച കേരള
 ത്തിൽ നിലനിന്നിട്ടുള്ളത് പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ച
 പെരുമാൾ ഒടുവിലത്തെ ആളാണെങ്കിൽ ചേകോ
 ന്മാർ വന്നകാലം ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 1193-ലാ
 ണ്. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം ക്രി. വ. 428-ൽ
 അവസാനിച്ചതായി വിചാരിക്കയാണെങ്കിൽ ചേ
 കോന്മാരുടെ കാലം ക്രി. വ. 796-ലാണെന്നും പ്രസ്താ
 വിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇനി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി
 ഇവിടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഈഴ
 വരുടേയും തേങ്ങയുടേയും വരവ് ഒന്നിച്ചാണെന്നും
 ഞ്ചെതിച്ചുമുണ്ട്. തേങ്ങയെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവു
 കൾ നോക്കുന്നതായാൽ, ക്രി. വ. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടി
 ചെ രേഖയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന Periplus
 Maris Erytraei-യിൽ കേരളത്തിൽനിന്ന് കയറു

* Cochin State Manual. Page 37.

മതി ചെയ്തിരുന്ന സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തേങ്ങ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവർഷം 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിവരണത്തിൽ (Cosmos Indicopleust-es) തേങ്ങയെ ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല പ്രത്യേകം വർണ്ണിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. ഈഴവരും തേങ്ങയും ഒന്നിച്ചാണ് കേരളത്തിൽ കാലെടുത്തുവെച്ചത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം ക്രി. വ. ഒന്നാം ആറും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിലാകണമല്ലോ ഈഴവരുടെ ആഗമനവും. പെരുമാക്കുമാരെ സംബന്ധിച്ച തെളിവുതേങ്ങയെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവും അയ്യോനും തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ചേക്കേന്മാരുടെ കാലം ക്രി. വ. 796-ാമുണ്ടിൽനിന്ന് ഒരു രണ്ടു ശതാബ്ദം മുമ്പോടു തള്ളേണ്ടിവരുന്നതാണ്.

ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കാലവും

അക്കാലത്തെ കേരളവും.

ചേരമാൻപെരുമാളുടെ കാലത്തിനുശേഷം 368 കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു വീരനാണ് ആരോമൽച്ചേകവരെന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ആ കാലം ഇന്നതാണെന്ന് ക്ലേശ്മായി പറവാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിലും ആരോമൽച്ചേകവരെ ആദരിച്ചുവന്ന കേരളത്തിന്റെ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം നമുക്ക് പാട്ടിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഉണിക്കോനാരുടേയും ഉണിച്ചന്ത്രോരുടേയും മൂപ്പിച്ചമത്തക്കുമാണ് പാട്ടിലേ വിഷയമെങ്കിലും അവർ അവരുടെ ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിന് അംഗീകരിച്ച മാർഗ്ഗം

ങ്ങളുടെയും അവയുടെ പശ്ചാത്താപമായ അങ്കത്തിന്റെയും വിവരണത്തിൽനിന്ന് പല സംഗതികളും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്.

അമ്മാമന്റെ മരണശേഷം കാരണവസ്ഥാനം കയ്യേറ്റാൻ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ അവകാശത്തക്ക പരമകാഷ്ടയിലെത്തുന്നത് കുന്നത്തെ അരയൻ മീൻവെട്ടിയപ്പോഴാണ്. ദേശപ്രമാണിക്കു കിട്ടേണ്ടതായ ഓഹരി ഉണിച്ചത്രോക്യച്ചത് ഉണിക്കോനാക്ക് രസിച്ച്. അരയനെപ്പിടിച്ച് ഉണിക്കോനാർ നഗരംനടക്കൽ ഹാജരാക്കി. അരയത്തി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് വിവരം ഉണിച്ചത്രോരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ആർക്കാരോടു കൂടി വന്ന് ഒരു കയ്യ് നോക്കാനുള്ള വട്ടമായി, ആ ഘട്ടത്തിൽ ആവലാതി കേൾക്കാനായി നാടുവാഴിയെത്തി. “നഗരികൾ നാലിന്നും” നാടുവാഴികൾ ഏത്തിയെന്നാണ് കാണുന്നത്. അവർക്ക് ഇവരുടെ തക്കം തീക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. തുലാംകോട്ടപ്പന്റെ തുപ്പടിയിന്മേൽ പൊതിവെച്ച് പരീക്ഷിച്ച് ഈശ്വരേ ഹര അറിഞ്ഞു് അതുപ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളാനായി അവർ ഉപദേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും കാര്യം അവസാനിച്ചില്ല. പിന്നെയാണ് അങ്കത്തിനുള്ള പുറപ്പാട്. ഈ നടവടികൃമത്തിൽനിന്ന് അന്ന് കേരളമോ അതിന്റെ വിഭാഗങ്ങളോ ഒരു രാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാട്ടിൽ പ്രമാണികളുടെ ഒരു ചെ

റിയ 'കൂട്ടാ' (സഭ) 'നഗരി' എന്നു പറയുന്നതായ ഒരു മുഖ്യസ്ഥമന്ത്രി കൂടിയിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ നടവടികൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന 'നാടുവാഴി' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ഒരു ദ്വാഗസ്ഥൻ നാട്ടുകാര്യങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ ഈ വിവരണത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. നാടുവാഴിക്കു കീഴിലായി ഒരു "വാഴുന്നവ"രേയും കാണുന്നുണ്ട്. അവരുടെ അധികാരത്തിന് ഒരു തുടങ്ങിയുണ്ടെന്നും; അവരുടെ തീർപ്പാ അഥവാ ഉപദേശമോ തൃപ്തികരമായില്ലെങ്കിൽ ഇരുകക്ഷികൾക്കും ഈശ്വരപരിക്ഷയെ അവചംബിക്കുകയോ അങ്കംവെട്ടുകയോ ചെയ്യാമെന്നും കാണുന്നു. ഒരു രാജാവിന്റെ കീഴിൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ന്യായാധിപന്മാർ ജനങ്ങൾതമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ വിചാരണചെയ്ത് അവരുടെ തീരുമാനം അധികാരമുറയ്ക്കു് ഇരുകൂട്ടരെക്കൊണ്ടും അംഗീകരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമല്ല ഇതെന്ന് വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. ഒടുവിൽ അങ്കംവെട്ടാനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നതിനാൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യസുഷ്ഠാപരി ആദരിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലമാണ് ആരോമരുടെ കാലമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അങ്കത്തിന്റെ ചടങ്ങുകളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവയാണ്. ആദ്യം ചേകവനെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിക്കുന്നു. അങ്കം വെട്ടാനായി ആരെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ ആ അത്ഥന ഒരിക്കലും നിരസിക്കരുതെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ വിരമമുദ. അങ്കം വെട്ടാ

നേറുകഴിഞ്ഞാൽ ചേകവൻ അവകാശപ്പണം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വീട്ടുകിഴി നാലും വേറെവെച്ചു

നാട്ടുകിഴി നാലും വേറെവെച്ചു

അങ്കക്കിഴി മൂന്നും വേറെവെച്ചു.

എന്ന് എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്കത്തിന്റെ അവസാനം എഴുതിനെയാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചുകൂടല്ലോ. ആരെങ്കിലും ഒരാൾ മരിക്കുന്നതുവരെ അങ്കം വെട്ടണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. ചേകവൻ മരിക്കുന്നതായാൽ അയാളുടെ തറവാട്ടിലേക്ക് അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം പരിഹരിക്കുകയെന്നൊരുദേശമാണ് ഈ കിഴി വെക്കുന്ന ഏപ്പാട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വീട്ടുകിഴി തറവാട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. നാട്ടുകിഴി ഭരണാധികാരികൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അങ്കക്കിഴി ചേകവൻ ഇഷ്ടപോലെ മരുമക്കൾക്കോ മക്കൾക്കോ കൊടുക്കുമായിരിക്കാം. മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നിക്കരയെന്ന ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണല്ലോ. നാടുവാഴിക്കും നാട്ടാർക്കും മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുത്തിട്ടാണ് അങ്കം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അങ്കത്തട്ടു പണിയുക, അതിന്നു നാലുപുറവും നാടുവാഴി മുതലായ പ്രമാണികൾക്കും മാലോക്കർക്കും അങ്കത്തിന്നു സാക്ഷികളായി ഇരിക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്തു, ഇതെല്ലാം ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെ

ടന്നു. അതിലേക്കുള്ള ചിലവിന്നും മറ്റുമായിട്ടാണ് നാട്ടുകിഴി വെക്കുന്നതെന്നും അനുമതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിനുപുറമെ ചേക്കേൻ അങ്കത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് തന്റെ അനുജനെ വിളിച്ച് നാട്ടുകാരോടും തങ്ങളുമായി ഇടപാടുള്ളവരോടും പെരുമാറേണ്ടുന്ന രീതികൾ, ആണ്ടുരതികളിലുള്ള ആചാരങ്ങൾ, അവകാശക്രമത്തിൽ വസ്തുക്കൾ തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പെണ്ണന്മാർ മറ്റു ബന്ധുക്കൾ എന്നിവരൊത്തു കാർയ്യാന്വേഷണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന വിധങ്ങൾ പലവിധ കളരികളിലുള്ള പയറു മുറകൾ, പരദേവതപൂജകൾ, എന്നിവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ കേരളത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന സാമുദായികാചാരങ്ങളുടെ ഒരു നല്ല ചിത്രം കാണേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഈ പാട്ടിനെപ്പോലെ ഒരു രേഖ കിട്ടുന്നകാർയും സംശയമാണ്. സ്ഥലപ്പുരുക്കന്മാർ അവയെല്ലാം വിവരിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്തതിനാൽ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ തല്ക്കാലം ആ വിഷയത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

അന്യസമുദായക്കാർ.

കേരളത്തിൽ ഇന്ന് സർവ്വപ്രാധാന്യം വഹിച്ചു കാണുന്ന ഇടപ്രഭുക്കന്മാരെപ്പറ്റിയും കേരളബ്രാഹ്മണരെപ്പറ്റിയും പാട്ടിൽ അപൂർവ്വമായേ പ്രസ്താവിച്ചു

കാണുന്നുള്ളു എന്ന പരമാത്മവും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. “പുണ്യചിത്രാലെ നന്ദുതിരിയാവു” എന്നൊരു പ്രസ്താവമാത്രമേ കേരളബ്രാഹ്മണരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാണുന്നുള്ളൂ. ഇതിൽ നിന്ന് ആരോമൽച്ചേവകരുടെകാലത്തു കേരളബ്രാഹ്മണർക്കു് ഇന്നുള്ള പ്രാധാന്യമോ പ്രാബല്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുഹമ്മദീയരെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാത്തതിൽനിന്ന് ആരോമരുടെകാലം അവർ കേരളത്തിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പായിരിക്കണമെന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. നാഗ (ഭ) പുരുഷങ്ങളാടിയിൽ വലിയ വ്യാപാരിയായ നാഗപ്പൻചെട്ടി ചേക്കോന്റെ തറവാട്ടുകാരായി മുമ്പുതന്നെ ഇടവാടുള്ളവനായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തു് കച്ചവടത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നവർ ചെട്ടികൾമാത്രമായിരിക്കാനും ഇടയുണ്ടു്. ചേകവരുടെ അമ്മാമൻ മരിച്ചാൽ “മുടിച്ചുടുന്ന”തിന്നു് അമ്പാടിക്കോലോത്തെ മേനോന്മാർ വരേണമെന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഈഴവന്മാരും മേനോന്മാരും (നായന്മാരും) തമ്മിൽ ഇന്നു് കാണുന്ന അകൽച്ച അനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാവുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും ഉത്തരകേരളത്തിൽ (തലശ്ശേരി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ) ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം “തൊട്ടാൽ കുളി”യല്ലാതെ “തീണ്ടിക്കുളി”യില്ലതാനും. തെക്കെ മലബാറിൽ “തീണ്ടിക്കുളി”യും ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. തുല്യസ്ഥിതിയിലിരുന്നിരുന്ന ഈ രണ്ടു് സമു

ദായക്കാരും — പ്രാചീനകേരളത്തിന്റെ അഭിമാന സ്തംഭങ്ങളായിരുന്ന ഈ രണ്ടു സമുദായക്കാരും — പിന്നീട് അകന്നുനില്ക്കാനുള്ള കാരണം ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അനേകചങ്ങനകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന തെളിവുകൾ സമുദായസ്തംഭങ്ങളുള്ള മൂലകാരണങ്ങളെ അടിയോടെ മറിക്കുവാൻ മതിയാവുന്നവയായിരിക്കാതെയും തരമില്ല.

ഉപസംഹാരം.

അവശ്യവിജ്ഞേയങ്ങളായ പല സംഗതികളും ഇനിയും ഈ പാട്ടിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവയിൽ പലതും പാട്ടിന്റെ പൂർവ്വചന്ദ്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതായാലും, ഈ പാട്ടു മഴുവനം പാഠഭേദങ്ങൾ ആവുന്നേടത്തോളം ശരിപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനാലും തൽക്കാലം ഇതിലധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങളിലേക്കുകൂടി വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചു് ഈ മുഖവുര ഉപസംഹരിച്ചേക്കാം.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളുടെ കർതൃത്വം, അവയിൽ കാണുന്ന പാഠഭേദങ്ങൾ, ഇവ ആരാഞ്ഞറിയുന്നത് എളുപ്പമല്ലെന്ന് എനിക്ക് അനുഭവംകൊണ്ടു് ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. ചൊല്ലുന്നവരുടെ പരിചയമനുസരിച്ചു പലരും പലവിധത്തിൽ പാട്ടുകൾ പാടുന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നത്. ചില വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം

വും സ്ഥലപ്പേരുകളും പാടുന്നവർക്ക് വൃക്കമാകാതെ
 വന്നാൽ ആ സ്ഥാനത്തു് പുതിയ വാക്കുകളും സ്ഥല
 പേരുകളും സ്ഥലംപിടിക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ
 വക വൈഷമ്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അച്ചടിവേല
 ക്ഷാരുടെ മനോധർമ്മവും സഹായിച്ചാൽ പിന്നത്തെ
 കഥ പറയാനുണ്ടോ? 'പരമ്പര' 'ഭാരംപരയായും'
 'കോലത്തിരി' 'കോലോസ്രീ'യായും രൂപാന്തരപ്പെടു
 ത്തുന്നതിന്നു് പാട്ടുകാർക്കു് വലിയ ശ്രേഷ്ഠമൊന്നുമില്ല.
 "പ്രജാപതിനാടി"ന്റെയും "തരുണിമണിക്കേരൂര"്
 ത്തിന്റെയും ആഗമം ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കേണ്ടുന്ന
 ഭാരവും അവർക്കില്ല. ഈ ഭ്രമങ്ങൾകൊണ്ടു് ഞാൻ
 സ്വീകരിച്ച പാഠങ്ങളോ അത്ഥകല്പനകളോ നിദ്ദോ
 ഷമാണെന്നു പറവാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും ധൈര്യപ്പെ
 ടുന്നില്ല. പലരെയൊക്കെ പാടിച്ചുനോക്കി പാഠഭേ
 ദങ്ങൾ എന്റെ യുക്തിക്കനുസരിച്ചു് ശരിപ്പെടുത്താ
 നും, ശബ്ദകാശങ്ങളിൽ കാണാത്ത പദങ്ങളുടെ അ
 ത്ഥം പഴക്കംകൂടുന്ന കാരണവന്മാരുടെ മൊഴികൾ
 ആസ്പദമാക്കി കല്പിക്കുവാനും, ഞാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമം
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ചാരിതാത്ഥ്യംമാത്രമേ എനിക്കു
 ള്ളൂ. ഇത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ മുന്പുണ്ടായിട്ടി
 ല്ലാത്തതിനാൽ സ്വപ്രയത്നമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മാറ്റു
 ദർശകമായി കരുതാനും കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു
 നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സഹൃദ
 യന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും എന്റെ ഈ പരിശ്രമ
 ത്തിൽ കണ്ടെക്കാവുന്ന കുറ്റവും കുറ്റവും സദയം

മുണ്ടിക്കാണിച്ച് എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണമെന്ന് എന്നിക്കു പ്രത്യേകം അപേക്ഷയുണ്ട്.

നാടോടിപ്പാട്ടുകൾക്കു സാഹിത്യത്തിൽ പ്രവേശനവദിക്കാമോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നവർ പലരുമുണ്ടായേക്കാം. വായിക്കുന്നവരുടെ അകക്കുരുന്ന് അതവരിലായിത്തന്നെ ആകട്ടെ സന്ദർഭത്തിനൊത്ത വികാരങ്ങൾകൊണ്ട് അതിനെ ചാഞ്ചാടിക്കാനുള്ള ശക്തി ഉത്തമസാഹിത്യലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നായി ഗണിക്കുന്ന കാലത്തോളം നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് വിസ്മരിക്കുവാൻ തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അലങ്കാരധാരണിയുടെ വൈവിധ്യംകൊണ്ടോ, അത്ഥമമൽക്കാരത്തിന്റെ കൃത്രിമരൂപങ്ങൾകൊണ്ടോ, നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കേട്ടമാത്രയിൽ ഉള്ളിൽക്കേറുന്ന പദപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും, കണ്ടുപോലെ അനുഭവമുണ്ടാക്കുന്ന സജീവവർണ്ണനകൾകൊണ്ടും, വളവും തിരിവുമില്ലാതെ യഥാസ്ഥിതി കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ച് മനസ്സിനെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്ന ലളിതകോമളമായ ആഖ്യാനരീതി കൊണ്ടും, ഇതിനൊക്കെ പുറമെ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തോടുത്തു് നമുക്കുമുമ്പു് കാലംകഴിച്ചവരുടെ കഥയിൽ കൗതുകമുണ്ടാക്കുന്നതായ “ഉള്ളിണക്കം” കൊണ്ടും, അവ നമ്മെ ആനന്ദഗുണം ചെയ്യിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് നമുക്കു്ക്കും സമ്മതിക്കാതെയും തരമില്ല.

“മയിലും പറന്നുശിരിക്കുംവണ്ണം
തട്ടിന്മേൽ ചെന്നുശിരുന്നവനും,”

“കരിഞ്ചെമ്പിൻതണ്ടങ്ങുക്കുംപോലെ
അരിങ്ങോടർതന്റെ തലയറുത്തു”

എന്നിങ്ങിനെച്ചേർ പ്രയോഗങ്ങൾ ഒരു രസികശിരോ
മണിയുടേതാവാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല ആരോ
മർ, തുവോലാച്ചിൽ തനിക്കുണ്ടായ മകനെ വരു
ത്തി, മടിയിലിരുത്തി, അവന്റെ ഭാരം അനുജനെ
ഏല്പിച്ച്, ഇളനീർ കുടിച്ച് തനിക്കുചുറ്റും നിന്നിരുന്ന
അപ്പൻ, വാഴുന്നോർ, അനുജൻ, ഉണ്ണാച്ച്, കണ്ണുണ്ണ
ലി, മാലോകർ എന്നിവയോട്

“ഇനിയുള്ള കാഴ്ചയും നമ്മൾതമ്മിൽ
ഇനിയുള്ള കാലത്തു കാണുകയില്ല”

എന്ന് അവസാനയാത്രയും പറഞ്ഞ് ഇഹലോകവാ
സം വെടിയുന്ന ഭാഗം കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറക്കാതെ
സാധാരണക്കാർക്കുംകൂടി വായിക്കുവാൻ പ്രയാസമാ
ണ്. ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലിരിക്കാനുള്ള ശക്തി കാവ്യ
ഗുണവും, അതു സർവ്വത്ര വിളയാടുന്ന കൃതി കവിതയു
മല്ലെങ്കിൽ കവിത എന്താണെന്നുള്ള ചോദ്യം ആരും
ചോദിച്ചുപോകുന്നതാണ്!

പുത്തരിയങ്കം.

പിറന്നൊരു നേരംപുലന്നേരം
തേവാരപുജയുടെ കഴിപ്പു.

(1) അങ്കക്കുറികൾ വരച്ചുചേകോൻ

(2) വീരാളിപ്പട്ടു ഞെറിഞ്ഞുടുത്തു

പൊന്നരഞ്ഞാണരയിൽ പൂട്ടി

5

(3) വാഴുന്നോരെതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്

പുത്തരിയങ്കം = ആട്ടം വെട്ടുന്ന അങ്കം. പുത്ത(ൻ) + അരി—
പുത്തരി, ആട്ടത്തെ അരി. അങ്കം = പുരാതനകാലത്തു കേരള
ത്തിൽ രണ്ടുപർ തമ്മിലുള്ള തർക്കം തീർക്കാനായി ചെയ്യുന്ന ചന്ദ്രയ
ലും. തർക്കം തീർക്കാനായി അന്നത്തെ നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്ന
ഉപായങ്ങളെല്ലാം നോക്കിയതിനുശേഷം ഒടുവിലാണ് അങ്കം. ഇ
തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ ക്രമയിൽ വിസ്തരിക്കുന്നുണ്ട്.

(1) അങ്കക്കുറികൾ = അങ്കംവെട്ടാൻ പോകുമ്പോൾ ഇന്നിന
തരത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യേണമെന്നും, ചമയങ്ങൾ അണി
യേണമെന്നും, കുറികൾ ഇടേണമെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അതനു
സരിച്ചുള്ള കുറികൾ.

(2) വീരാളിപ്പട്ടു = വീരാളി എന്നതിന്റെ പൂണ്ണരൂപം വീര
വാളി എന്നും വീരപോളി എന്നും കാണുന്നുണ്ട്. മേത്തരം പട്ട് എ
ന്നാണ് പ്രകൃതത്തിലത്. വീരന്മാർ സാധാരണ ധരിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ടായിരിക്കുമോ? വീരാളിപ്പായ, വീരശൃംഘല എന്നീ പദങ്ങൾ
നോക്കുക.

(3) വാഴുന്നവർ = പുരാതനകാലത്തു ഭരണാധികാരികളിൽ ഒ
രാൾ. പിന്നീട് ഇതൊരു സ്ഥാനപ്പേരായി.

നേരവുമൊട്ടു പുചന്നിതല്ലൊ.
 അങ്കംപുറപ്പെടാൻ കാലമായി
 എന്നാലൊരങ്കം പുറപ്പെടേണം. 10
 പത്തുരം ആരോമൽ ചേകവരും
 (1)മച്ചനിയൻ ചന്തു (2)പടക്കുറുപ്പും,
 കീഴുകിടത്തിലെ വാഴുന്നോരും,
 ആപ്പും നടപ്പും നടവെടിയും,
 പഞ്ചവാദ്യങ്ങളും കോലാഹലം,
 ചീനവെടിയും പടക്കുമുണ്ടെ 15
 ആയിരത്തൊന്നോളം നായന്മാരും,
 അങ്കത്തിന്നായിപ്പുറപ്പെട്ടെടൊ
 (3)ചേകോർക്കുള്ളൊരു പതവികളും.
 കൊടിക്കൂകൾ നിരത്തിക്കൊണ്ടു
 ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമരം പിടിച്ചുകൊണ്ട്, 20

(1) മച്ചനിയൻ (മച്ചനൻ) = അമ്മാമന്റെ മകനെയോ അച്ഛന്റെ മരുമകനെയോ വിളിക്കുന്ന പേരാണ്. ആരോമരുടെ അച്ഛന്റെ മരുമകനാണ്.

(2) പടക്കുറുപ്പ് = പടക്കു മൂപ്പനായിട്ടുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. കുറുപ്പ് എന്ന സ്ഥാനം പണ്ടു പലക്കും ഉണ്ട്. ഉദാ: വെട്ടുകുറുപ്പ്, വലിക്കുറുപ്പ്, നായർകുറുപ്പ്, തളിക്കുറുപ്പ്. കൂടാതെ ഉഴിയുന്നവർക്കും (മുരിക്കുറുപ്പ്), ഭദ്രകാളിക്കു പാട്ടു കഴിക്കുന്നവർക്കും (കല്ലാററക്കുറുപ്പ്), ഇങ്ങിനെ പലക്കും ഈ സ്ഥാനപ്പേരുണ്ട്.

(3) ചേകാർ = പടയാളികളിൽ ഒന്നാംകിടയിൽ എത്തിട്ടുള്ളവരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണ്. ഇവർക്കു വലിയ പദവികളും അധികാരങ്ങളും പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അങ്കാവെട്ടുകയാണ് ഇവരുടെ തൊഴിൽ.

വെൺകാറാക്കുകയുമെ പട്ടുകട
 പതിനെട്ടു വാദ്യമടിച്ചിടുന്നു.
 കൊമ്പുകഴൽ, (1)ധൂളിമേളത്തോടെ
 (2)വീരാളിച്ചുംകൂം ഉതിച്ചിട്ടു
 ചങ്കുമാരാതൊരുമിച്ചിട്ടു 25
 ചേരമാൻപെരുമാളുതമ്പുരാന്റെ
 (3)വീര്യമുഖമായി പുറപ്പെടുന്നു.
 നാടുവാഴി ഭേശവാഴി എന്തുവിടെ
 പൊന്നുംപല്ലക്കു കയറിക്കൊണ്ടു്
 ചങ്ങലവട്ടയിൽ തിരിയുമിട്ടു 30
 മുവിൽനടക്കുന്നു രാജാക്കളും
 പിന്നാലെനടക്കുന്നു ചേകവരും
 അപ്പോൾപറഞ്ഞല്ലോ കങ്കിയമ്മ
 ഞാൻകൂടിപോരുന്നു അങ്കംകാണാൻ
 കനകപല്ലക്കും കയറിയമ്മ 35
 ഒന്നിച്ചുതന്നെ പുറപ്പെടുന്നു.
 കോലാഹലത്തോടെ പോകുന്നുണ്ടു്
 ആഭേദംനാടും കടന്നവരും

(1) ധൂനി എന്നും ഒരു പാറം കാണുന്നുണ്ടു്. ധൂനിയുടെ
 ഭൂഷിച്ചു രൂപമായിരിക്കാം.

(2) വീരാളിച്ചകു=വീരന്മാരും സ്ഥാനികളും ഉപയോഗിക്കുന്ന
 ശബ്ദം. (വീരാളിച്ചട്ടു നോക്കുക.)

(3) വീര്യമുഖം=ചേരമാൻപെരുമാൾ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാ
 കാവുന്ന കോലാഹലത്തോടുകൂടി എന്ന് സാരം.

- (1) നഗരിനടയ്ക്കലും ചെല്ലന്നുണ്ടു
 ആൽത്തറയരികിലും ചെന്നവരും. 40
 കുന്തം (2) ചവളവും ചാരന്നുണ്ടു്.
 കെട്ടുമെമാറാപ്പും ഇറക്കിവെച്ചു
 വെറിലമുറക്കും കഴിക്കുന്നുണ്ടു്
 അവിടെയെഴുന്നീറുയാരോമരും
 നഗരിനടയ്ക്കലൊ(3)രങ്കത്തട്ടു 45
 തട്ടിന്റെയരികെ കടന്നുചേകോൻ
 തട്ടുവലംവെച്ചു നടന്നുനോക്കി
 കിഴക്കുംപടിഞ്ഞാറും നടന്നുനോക്കി
 തെക്കുംവടക്കും നടന്നുനോക്കി
 കള്ളച്ചതികണ്ടറിഞ്ഞു ചേകോൻ. 50
 വാഴുന്നോരെതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെ.
 വേഗമരികത്തു വന്നിതല്ലൊ
 അപ്പോൾപറഞ്ഞല്ലൊ ചേകവരും
 തട്ടുപണിതുളള (4)വിശ്വകർമ്മൻ

(1) നഗരി=പണ്ടു് 'കൂട്ടങ്ങൾ'കൂടി രാജ്യകായ്ക്കുങ്ങൾ വിചാര
 നചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലം

(2) ചവളം=കുരുതരം കുന്തം.

(3) അങ്കത്തട്ടു് =അങ്കം വെട്ടാനായി മറംകൊണ്ടു് ഉയർത്തി തറ
 പോലെ കെട്ടിയതു് --അങ്കത്തട്ടിന്റെ നാലുപുറത്തുമായി നാട്ടുകാരും
 നാട്ടുവാഴി മുതലായ ഭരണാധികാരികളും അങ്കത്തിന്നു സാക്ഷിക
 ഉായിരിക്കും.

(4) വിശ്വകർമ്മൻ=പ്രകൃതത്തിൽ ആശാരി, തച്ചൻ എന്നർത്ഥം.
 ദേവകളുടെ ആശാരിയുടെ പേരും വിശ്വകർമ്മാവു് എന്നാണല്ലൊ.
 അത്ര മാഹാത്മ്യമുള്ളവൻ എന്നും അർത്ഥമാവാം.

ഏതൊരുനാട്ടിലിരുപ്പിതവൻ. 55
 അപ്പോൾപറയുന്ന വാഴ്ന്നോരം
 (1)കോലത്തുനാട്ടിലെ വിശ്വകർമ്മൻ
 അവനെയും വേഗംവരുത്തവേണം!
 വേഗത്തിലാളെ അയക്കുന്നുണ്ടു.
 നാലുപേർ നായന്മാർ പോകുന്നുണ്ടു 60
 ഒന്നോടി ഒന്നു നടന്നവരും
 ആനാടുംഭേദം കടന്നുപോയി.
 വിശ്വകർമ്മനെ വിളിക്കുന്നുണ്ടു
 വിളിക്കേട്ടു വേഗംപുറത്തുവന്നു
 എന്താവിളിച്ചതു നായന്മാരെ! 65
 അപ്പോൾപറയുന്ന നായന്മാരും
 (2)പുത്തൂരം ആരോമൽചേകവരും,
 കീഴ്മിടത്തിലെ വാഴ്ന്നോരം,
 അവരോടുകൂടിയുള്ള നായന്മാരും
 അങ്കത്തട്ടിലിരിപ്പവരെ 70
 (3)പണിയാളരൊക്കെ (4)സൊരുമിച്ചിട്ടെ
 വിശ്വകർമ്മനോടു വരുവാൻ ചൊല്ലി
 എന്നമൊഴികേട്ടു വിശ്വകർമ്മൻ

(1) കോലത്തുനാട്ടിലെ=കാലത്തിരി

(2) പുത്തൂരം=പണ്ടു കടത്തുനാട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തറവാടിന്റെ പേരു. പ്രസിദ്ധന്മാരായ പല യോദ്ധാക്കന്മാരും ഇതിലുണ്ടായിരുന്നു. ആരോമൽചേകവരുടെ പെങ്ങളായ ഉണ്ണിയാച്ചയും, മരുമകനായ ആരോമുണ്ണിയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധിയുള്ളവരാണല്ലോ.

(3) പണിയാളർ=പണിക്കർ.

(4) സൊരുമിക്കുക=ഒരുമിക്കുക എന്ന പദത്തിന്റെ ഗ്രാമ്യരൂപം

നെഞ്ഞത്തു കൈവെച്ചുകത്തുപോയി
 അപ്പോഴേ അറിഞ്ഞല്ലോ (1) അയിലാളരും 75
 ഓടിക്കളിക്കുന്നു പണിയാളരും
 അപ്പോൾ നിനച്ചല്ലോ വിശ്വകർമ്മൻ
 ഞാൻവെച്ചു പലക മുറിപ്പലക
 കള്ളപ്പലകയറിത്തു ചേകോൻ
 അരിങ്ങോടൻചൊല്ലുഞാൻ (2) കേൾക്കുമൂലം 80
 കൂട്ടത്തോടെ ചാവാൻ വിധിയുവന്നു
 (3) അറുകൊല കൊല്ലുന്ന കേൾക്കോരാൻ
 ആമൊഴി കേട്ടൊരു പണിയാളരും
 ബോധംകെട്ടങ്ങിനെ വീഴുന്നുണ്ടെ!
 അപ്പോൾ പറയുന്നു വിശ്വകർമ്മൻ 85
 ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം പണിയാളരെ!
 നിങ്ങളാരും കൂടിപോരവേണ്ട
 * എന്നാലെതന്നെ കഴിച്ചുകോട്ടെ,
 പടിഞ്ഞാററി ഓടിക്കടന്നവരും
 (4) വീതളി, പൊഴുതളി, എടുക്കുന്നുണ്ടെ. 90
 കുറിയ (5) മുഴക്കോലുമെടുത്തവരും

(1) അയിലാളർ = അയൽവക്കത്തുള്ളവർ.

(2) കേട്ടതിനാൽ. (പാഠാന്തരം)

(3) അറുകൊല = നിർദ്യമായ ഹിംസ.

* കൊല്ലുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ കൊന്നാൽമതി. കഴിച്ചുകോട്ടെ = കഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

(4) വീതളി, പൊഴുതളി, വടക്കുതളി, ചിപ്പുതളി ഇവയെല്ലാം ചിലതരത്തിലുള്ള തളിയുടെ പേരുകളാണ്.

(5) മുഴക്കോൽ = ആരോരി ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവുകോൽ.

തെക്കിനിക്കൊത്ത മണിത്തളത്തിൽ
 കാനോമ്പാർ പീഠം വലിച്ചുവെച്ചു
 (1) എൻറച്ച മുത്തച്ച പരദേവതേ!
 ഞാൻവെച്ച പലക മുറിപ്പലക 95
 കള്ളപ്പലക ഇളകരുതേ!
 വേഗം പുറത്തേക്കു വന്നവനും
 ഒന്നിതാ കേൾക്കണം മക്കളെടൊ!
 അതുതാനെ കേൾക്കുന്നു മക്കളൊക്കെ
 കൂട്ടത്തോടെ വന്നു നിലവിളിച്ചു. 100
 ഇന്നൊ, നാളയൊ; ഞാൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ
 (2) ഇല, പുല, നന്നായി കഴിച്ചുകൊൾവിൻ!
 എന്തിനുകേഴുന്നു പൊന്മക്കളെ!
 ദൈവവിധിപോലെ വന്നുകൂടും
 എന്നുപറഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങി. 105
 പോക പുറപ്പെട്ടുക നായന്മാരെ!
 അപ്പോൾ ലോഭിക്കുന്നു നായന്മാരും
 പണിയാളരൊക്കെ പോരുന്നില്ലേ?

(1) അച്ഛൻ എന്നതിന്റെ പഴയരൂപമാണ് അച്ചൻ എന്നത്. നേതാവ്, രക്ഷിതാവ്, ജനകൻ എന്നർത്ഥത്തിലാണ് ആ പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോഴും മങ്ങാട്ടച്ചൻ, പാലിയത്തച്ചൻ എന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുകളിൽ ആ അർത്ഥം നിലനിന്നുവരുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃതീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരിക്കണം അച്ഛൻ എന്ന രൂപം. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മഹനും.

(2) ഇല=പുലപോകുന്നതിനുള്ള പിണ്ഡസ്സളയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
 പുല=പുലകളി.

അപ്പോൾ പറയുന്നു വിശ്വകർമ്മൻ
പണിയാളരാരുമിവിടെയില്ല 110

* അമ്പാടികോലാം പണിക്കുപോയി
എന്നുപറഞ്ഞു നടന്നവരും
ഒന്നോടി ഒന്നു നടക്കുന്നുണ്ട്.

നഗരം നടയ്ക്കലും ചെല്ലുന്നുണ്ട്
വിശ്വകർമ്മാവിനെ കണ്ടാരോമർ 115
വേഗം എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുന്നുണ്ട്.

വന്നിതൊ വന്നിതൊ വിശ്വകർമ്മൻ
ഒന്നിന്റെ കേൾക്കണം വിശ്വകർമ്മാ
തട്ടു പണിതതു ആരാകുന്നു?
തട്ടു പണിതതു അടിയൻ തന്നെ.
പണിയാളരാരും പോന്നിട്ടില്ലെ?
പണിയാളരാരും പോന്നിട്ടില്ല.

എവിടെക്കു പോയെടൊ വിശ്വകർമ്മാ
അമ്പാടികോലാം പണിക്കു പോയി
അതുതാനെ കേൾക്കുന്നു ചേകവരും 125
ഒന്നിന്റെ കേൾക്കണം വിശ്വകർമ്മാ

* എത്ര അമ്പാടികോവിലകത്തിനെയെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല. സാമൂതിരികോവിലകത്തിൽ അടങ്ങിയ ഒരു അമ്പാടികോവിലകമുണ്ട്. അതിൽ മൂപ്പ് സാമൂതിരികോവിലകത്തെ വലിയ തമ്പരാട്ടിക്കാണ്. ഈ പാട്ടിൽതന്നെ മറ്റൊരിടത്ത് അമ്പാടികോവിലകത്ത് മേനോന്മാരാണുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

തട്ട (1) വഴങ്ങിച്ചു കയ്യേൽക്കണം
 അതിനെന്തു വണമൊരുക്കങ്ങളും
 എന്ന മൊഴികേട്ടു വിശ്വകർമ്മൻ
 ഗണപതിപൂജക്കു ഒരുക്കം ചൊല്ലി 130
 നാലുകാലുള്ളൊരു ചീരം വേണം,
 ചീരം മുകളിൽ തളിക വേണം,
 തളിക നിറയോളം (2) വെള്ളരിയും,
 വെള്ളരി മീതൊരു നാളികേരം,
 വെള്ളവിൽ, ശർക്കര, കൊട്ടത്തേങ്ങോ, 135
 ജല, ഗന്ധ, പൂഷ്പവും ധൂപം, ദീപം (3)
 ചെന്തെങ്ങിളനീർകളിപ്പഴം
 വെററിലത്തുണ്ണിയും വേണമല്ലോ
 (4) കാണിക്കെടുക്കാനായി രാശിപ്പണം
 അതുതാനെ കേൾക്കുന്നു വാഴുന്നോരും 140
 വേഗത്തിലൊക്കെയൊരുക്കിയല്ലോ
 വിശ്വകർമ്മാവും കളിപ്പാൻ പോയി
 പാവൊട്ടുകളിൽ തളികവേണം

(1) വഴങ്ങിക്കുക = അറക്കുന്നുവോ തീർത്താണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുക.

(2) വെള്ളരി = വെളുത്ത അരി.

(3) ജല പം = പൂജയ്ക്കുള്ള സാമഗ്രികൾ. ഇത് പരിശുദ്ധ സംസ്കൃതമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് പഠേണവർ ചേർത്തതാണെന്ന് ഉടമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(4) കാണിക്ക = രാജാക്കന്മാർക്കു കാഴ്ചയായോ ക്ഷേത്രനടയ്ക്കൽ വഴിപാടായോ വയ്ക്കുന്ന പണം.

തളികനിറയോളം വെള്ളരിയും വെള്ളരിമുകളിലൊരു നാളികേരം നാളികേരത്തിന്മേൽ ചെമ്പഴുക്ക (1) അതുതാനെ കേൾക്കുന്ന വാഴുന്നോരും വേഗത്തിലൊക്കെ ഒരുകുന്നണ്ടു അവിടന്നെഴുന്നീറുയാരോമരും പീഠവലിച്ചുണ്ടുവെച്ചു ചേക്കേൻ (2) പാവാടതന്നെ വിരിക്കുന്നണ്ടു പാവാടമുകളിൽ തളിക വെച്ചു തളികാനിറയോളം വെള്ളരിയും വെള്ളരിമീതെയൊരു നാളികേരം നാളികേരത്തിന്മേൽ ചെമ്പഴുക്ക പഴുക്കമുകളിലൊരു കോഴിമുട്ട കോഴിമുട്ടമേൽ ഭൂമിനാട്ടി, ഭൂമിമുനമേൽ ചുരിക (3) നാട്ടി, ചുരികാമുനമേൽ മറിഞ്ഞുനിന്നു. ഗുത്തങ്ങളേഴും കഴിച്ചുവന്നു. അതുതാനെ കാണുന്ന മാലോകരും, നാടുവാഴി ദേശവാഴി തമ്പുരാനും പട്ടം വളയും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്	145 150 155 160
--	--

(1) ചെമ്പഴുക്ക=അടക്കം.

(2) പാവാട=പ്രകൃതത്തിൽ, ബഹുമാനസൂചകമായി വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. രാജാക്കന്മാരും മറ്റും ഏഴിന്നെള്ളമ്പോരം വഴിയിൽ വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിനും ഇതു തന്നെയാണു് പേരു്.

(3) ചുരിക=ഇരുതലയും മുപ്പുയുള്ള ഒരുതരം വാളു്.

(1) തണ്ടോടെ മുണ്ടും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്
 അതുതന്നെ കാണുന്നു അമ്മയല്ലോ 165
 കയ്യിൽ കിടക്കുന്ന കനകവള
 ആരോമക്കാരിട്ടു സമ്മാനിച്ചു
 കോലോത്തിളംകോവിൽ (2) തമ്പുരാനും
 പട്ടം വളയും സമ്മാനിച്ചു.
 ഏറിയമുണ്ടും പുടയും കിട്ടി. 170
 ഇവയൊക്കെ കണ്ടൊരു അരിങ്ങോടരും (3)
 കൊതികൊണ്ടുനിന്നുവിറക്കുന്നുണ്ട്.
 ചുരികമേൽനിന്നങ്ങിറങ്ങുവോരോമർ
 പീഠവും പാത്രവും ഒരുക്കിവെച്ചു.
 ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം അരിങ്ങോടരേ! 175
 ആളുകോ, കോഴിയങ്കോ, മുമ്പിൽ വേണ്ടു
 അതുതന്നെകേൾക്കുന്നയരിങ്ങോടരും.
 കോഴുകും (4) മുമ്പിൽ പിടിക്കവേണം
 അപ്പോൾ പറയുന്നു ആരോമരും

(1) തണ്ട=കാലിലണിയുന്ന ഭാഗഭരണം.

(2) ഇളംകോവിൽ = ഇളമ.

(3) അരിങ്ങോടർ = മറുഭാഗത്തെ ചേക്കോന്റെ പേര്.

(4) കോഴിയങ്കം പണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിനോദമായിരുന്നു. കോളം സന്ദർശിച്ചു പല പാശ്ചാത്യന്മാരും ഈ അങ്കത്തെ പറ്റി അവരുടെ യാത്രക്കുറിപ്പുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോഴിയങ്കത്തിന്നായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെ പേരോടുകൂടി കോഴിയെന്ന ശബ്ദം ചേർന്നതും പതിവായിരുന്നു. കോഴിപ്പറമ്പ്, കോഴിക്കുന്ന്, കോഴിപ്പുറം എന്നീ സ്ഥലപ്പേരുകൾ സാധാരണയായിരുന്നു.

മുൻകാലം മൂപ്പം (1) നിങ്ങൾക്കല്ലോ. 180
 നിങ്ങളുടെ കോഴിയെ പറപ്പിക്കേണം?
 അതുതാനെ കേൾക്കുന്നയരിങ്ങോടും
 കോഴ്യകം മുമ്പിൽ പിടിക്കുവേണം
 കോലോത്തരിനാട്ടിലെയരക്കൻപുള്ളി (2)
 കോഴിയെചെന്നങ്ങെടുത്തുകൊണ്ടു 185
 മാറത്തടക്കിപ്പിടിച്ചുവരും.
 മൊഴിയും പറഞ്ഞു പറപ്പിക്കുന്നു
 കോഴി പറന്നങ്ങു തട്ടു കയറി
 കൂവിത്തുടങ്ങുന്നു അരക്കൻപുള്ളി
 അതുതാനെകണ്ടൊരയാരോമരം 190
 വാഴുന്നോരെതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.
 കോഴിയെ നിങ്ങൾ കരുതീട്ടുണ്ടോ?
 കോഴിയെ ഞങ്ങൾ കരുതീട്ടില്ല!
 അപ്പോൾ പറയുന്നയാരോമരം
 എൻറച്ചനായിട്ടും അങ്കം വെട്ടി 195
 കോഴിയെക്കൊണ്ടുചെന്നു പോയിട്ടില്ല.
 ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം വാഴുന്നോരെ
 കോഴിമുട്ട ഒന്നു വരുത്തുവേണം.
 നീളത്തിൽകൂടിയ മുട്ട വേണം.
 വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തവരും 200
 ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം മാലോകരെ!

(1) മുൻകാലം മൂപ്പം = പ്രായം അധികമുള്ളതുകൊണ്ട് ഏതു ഹായുത്തിലും മുൻകടന്ന് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവകാശമെന്നു താല്പര്യം.

(2) അരക്കൻപുള്ളി = കോഴിപ്പൂക്കളെ ഓമനപ്പേര്.

എൻറച്ചനായിട്ടും അങ്കംവെട്ടി
 കോഴിയെക്കൊണ്ടച്ചൻ പോയിട്ടില്ല
 കോഴിച്ചുമയങ്ങൾ കേട്ടുകൊൾവിൻ
 കൊക്കിൻ രണ്ടിൻ (1) 'കൊക്കരിയും' 205
 (2) താടക്ക രണ്ടിന്നും 'അങ്കപ്പുവു'
 ചിറകിന്നരണ്ടിന്നും മിന്നംപൂവു
 കാലിന്നരണ്ടിന്നും വെള്ളയുറ.
 കോഴിച്ചുമയങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചിട്ട്
 മാറത്തടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു 210
 വാഴുന്നോരെതന്നെവിളിക്കുന്നുണ്ടു
 എന്തെക്കൊണ്ടെന്നോരെ വാഴുന്നോരെ
 വഴിയുംമൊഴിയുമെ കേൾക്കട്ടെടൊ
 ആമൊഴികേട്ടൊരു വാഴുന്നോരും
 ലോകൻനടുവിലും ചെന്നുനിന്നു 215
 എന്നാലൊ (3) കേട്ടോളിൻവാഴുന്നോരെ
 ഉള്ളവണ്ണം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊൾക
 അപ്പോൾ പറയുന്നു വാഴുന്നോരും
 എന്നാലൊ കേട്ടോളിൻ! ലോകരെല്ലാം
 ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മൂപ്പിച്ചമ 220

(1) കൊക്കു + അരി = കൊക്കരി.

(2) താട = കോഴിയുടെ കഴുത്തിന്നുതാഴെ വൃത്താകാരത്തിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന സാധനം.

(3) കേട്ടോളിൻ = ചോദിക്കവിൻ, പ്രസ്താവിക്കവിൻ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈ വാക്കു ദുർല്ലഭമായിട്ടേ ഇപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളൂ. കേട്ടുനടക്കുക എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളിൽ അതു ഇപ്പോഴും നിലനിന്നു വരുന്നുണ്ട്. തമിഴിൽ ഈ അർത്ഥത്തിന്നാണ് അധികം പ്രസക്തി.

നിങ്ങൾപലർക്കു കേട്ടുകൊൾവിൻ!

(1) മൂവന്തിക്കുള്ളതു ഞാനാകുന്നു.

പാതിരയ്ക്കുള്ളതു ഉണ്ണിച്ചന്ത്രോരും.

ഞാൻമുത്തു ഞാൻമുത്തുയെന്നുചൊല്ലി

തമ്മിലിടഞ്ഞുവഴക്കുമായി.

225

മൂത്തമ്മ ഇളയമ്മമക്കൾ ഞങ്ങൾ

അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തല്ലൊ

അമ്മാവൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടുപോയ്.

അപ്പോൾപറഞ്ഞല്ലൊ നേരമ്മാവൻ

മൂപ്പുവാഴാനായി പറഞ്ഞെന്നോടു

230

താക്കോലുംകൂട്ടമെനിക്കുതന്നു

കണക്കുംകെട്ടോല കൊടുത്തവനും

എന്നുപറഞ്ഞന്നുപോയമ്മാവൻ

സന്യാസിവേഷം ചമഞ്ഞുകൊണ്ടു

ഏറിയരാജ്യങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു

235

ഏറിയകാലംകഴിഞ്ഞുപോയി.

(2) തരുണിമണിക്കേരളം തന്നിൽചെന്നു.

നടപ്പാനിരിപ്പാനും പാടില്ലാഞ്ഞു

അമ്മാവൻവീണങ്ങു കടയുവീണു.

തലകുത്തുദീനവും വല്ലാതായി.

240

(1) മൂവന്തി = ത്രിസന്ധ്യ എന്നർത്ഥത്തിലുള്ള മലയാളപദം.

(2) തരുണിമണി = ഇതൊരു സ്ഥലപ്പേരായിരിക്കണം. ഇന്നു താനെന്നു നിണ്ണയിക്കാൻ തരമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നതു്. ഈ പാൾ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ പെരുമാറി രൂപാന്തരം വന്നതായിരിക്കണം. 'തിരുത്തണി'ക്കും ഇതിനുംതമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്തോ?

ആലസ്യത്തോടെ കിടക്കുന്നേരം
 തരുണിമണിരാജാവു കണ്ടിതല്ലോ
 വാത്കരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞശേഷം
 വേഗത്തിൽ രാജാവു കത്തയച്ചു.
 കത്തുകണ്ടുടൻനേരെ ചെന്നുതാനും 245
 ഉണ്ണിച്ചന്ത്രോർവീട്ടിലും ചെന്നുനേരം.
 കത്തുമെ തന്നെയും കാണിച്ചുഞാൻ
 അപ്പോൾപറഞ്ഞല്ലോ ഉണ്ണിച്ചന്ത്രോരും.
 ‘സത്യാസിവേഷം ചമഞ്ഞുപോയാൽ
 വീട്ടിൽ കയറിട്ടു മരിക്കരുതെ’ 250
 എന്നമൊഴികേട്ടു ഞാനുമപ്പോൾ
 അമ്മാവനെ തേടിഞാൻ പോയിതല്ലോ.
 തരുണിമണിക്കുഷ്ഠം തന്നിൽ ചെന്നു.
 അമ്മാവനെ ഞനെയും കണ്ടിതല്ലോ
 പല്ലക്കിലെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു. 255
 അമ്മാവനെ വീട്ടിൽ കിടത്തി ഞാനും
 കുറഞ്ഞൊരുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെ
 അമ്മാവൻ വീണ്ടു മരിച്ചുപോയി.
 അമ്മാവൻ വീണ്ടു മരിച്ചശേഷം
 കൊള്ളിത്തലക്കൽ വെലിയുംവെച്ചു. 260
 (1) ശേഷവും താക്കോലാ ചൊല്ലിത്തമ്മിൽ

(1) ശേഷം=ശവം മൂടിയ കോടിത്തൂണിയുടെ കഷണം. ഇതെ
 ടത്തു കുരിമ്പനപ്പട്ടയിൽ കെട്ടി ചെയ്യുന്ന ക്രിയയ്ക്കാണ് ശേഷക്രിയ
 എന്നു പറയുന്നത്. മക്കളും മരുമക്കളും വെച്ചേറെ ക്രിയ ചെയ്യുന്ന
 ഞെങ്കിൽ ശേഷവും വെച്ചേറെ മുറിച്ചെടുക്കാറുണ്ട്.

ശേഷിച്ചു നെല്ലും അരിയും ചൊല്ലി,
 ഏടമുണ്ടൻതെങ്ങിന്റെ തേങ്ങ ചൊല്ലി,
 വരിക്കപ്പുലാവിന്റെ ചക്കചൊല്ലി,
 ആനക്കുഴിയിലെ മീനുംചൊല്ലി, 265

നടന്നാർനാട്ടിലെ ഭാഗംചൊല്ലി,
 അമ്മാവ(1)ന്റേറാറാണ്ടു വീട്ടു ശേഷം
 പിന്നെയും മുപ്പുവഴക്കുമായി.

(2) വയറാട്ടിയാച്ചയെ വരുത്തിക്കൊണ്ടു
 അവളോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞനേരം 270

ഞാനെന്നു മുപ്പു പറഞ്ഞവളും
 പിന്നെയും മുപ്പുവഴക്കുമായി.

തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ഇടഞ്ഞുത്തങ്ങൾ
 അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തല്ലൊ

(3) കുന്നത്തരയൻ കുറിയകണ്ണൻ 275

അവനുടെ (4) മീൻകാവുവന്നിതല്ലൊ
 കീഴുരിടത്തിലേക്കുള്ള താണ്.

മേലുരിടത്തിലേക്കെടുത്തുകരെ

മീൻവെട്ടുംകുന്നത്തുമീനുമിട്ടെ!

(1) ഓരാണ്ടു=ഒരു കൊല്ലം നില്ക്കുന്ന ഭീക്ഷ.

(2) വയറാട്ടി = പൊരിച്ചി.

(3) അരയൻ = മുക്കവന്മാരിൽ പ്രധാനി.

(4) കാവ് = ഇരുങ്കാഗത്തും കുന്നമുള്ള സാധനങ്ങൾ തൂക്കി ഏറ്റ
 വാനുള്ള ഉപകരണം. മരകൂട്ടം മുതലായ മറ്റവസ്ഥകളുമുണ്ട്.

മീൻവെട്ടി ഓരിപകത്തവനം. 280
 അപ്പോഴെ ചെന്നല്ലോ ഉണ്ണിച്ചത്തോൾ
 ഇനിക്കുമെൻറമ്മക്കും കൂട്ടാനായി
 വാലും തലയും (1) ഇരക്കുടലും
 ചിറകും (2) പകിരി (3) പെരുകൊടലും
 ഓമനപ്പല്ലിൽ പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി 285
 കീഴ്മിടത്തിലേക്കു കൊടുത്തയച്ചു.
 അമ്മയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുമീനും
 മീൻപൊതി മേടിച്ചു കെട്ടഴിച്ചു
 എന്നെ വിളിച്ചിതു പെരോരമ്മ
 മീൻപൊതി എന്റെ മുഖത്തെറിഞ്ഞു 290
 ഏറിയ (4) ഭൂഷണം ചൊല്ലിയമ്മ.
 ആമൊഴി കേട്ടൊരുനേരത്തു ഞാൻ
 എന്നോടുകൂടിയുള്ള നായനാരും
 ഇരുപത്തൊന്നോളം സൊരുമിച്ചിട്ടെ
 ഓടിയുടൻകൂടിപ്പോയി ഞാനും 295
 കുന്നത്തരയൻ പുരക്കൽചെന്നു
 അരയന്റെ കയ്യുംപിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
 അതുതാനെ കാണുന്നു അരയത്തിയും
 അരയത്തിവിണ (5) മുറകലമ്പി

-
- (1) ഇരക്കുടൽ = ആമാശയം.
 (2) പകിരി എന്ന് ഒരു മത്സ്യത്തിന്നു പേരുണ്ട്.
 (3) പെരുകൊടൽ = പകുപാശയം.
 (4) ഭൂഷണം = ശകാരം.
 (5) മുറകലമ്പി = ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു ഭക്ഷ്യവും വൃന്ദനവും പ്രദർശിച്ചു.

മേലൂരിടത്തിലേക്കു പോയവളും	300
ഉണിച്ചന്ത്രനായരോടു പറയുന്നുണ്ട്.	
അതുതാനെ കേൾക്കുന്നു ഉണിച്ചന്ത്രനായരും	
അവനോടുകൂടിയുള്ള നായന്മാരും	
ഓടിയുടൻകൂടി പോരുന്നുണ്ട്	
നഗരംനടയ്ക്കലും വന്നിതല്ലൊ	305
നായന്മാരായി പിണങ്ങുന്നുണ്ട്	
ഉന്ത്രതളൊക്കെ തുടങ്ങിയല്ലൊ	
വെട്ടം (1) തടയും പിടിച്ചതമ്മിൽ	
രണ്ടുനാലാളോളം ഇനിക്കുപോയി	
എഴുപതാളോളം അവന്നുപോയി	310
രണ്ടുനാലാളുക്കു മുറിയും(വും)പററി	
ആവലാതികേട്ടല്ലൊ നാടുവാഴി	
നാട്ടിലെ നാടുവാഴി എത്രവിട	
നഗരികൾനാലീന്നു എന്തുമാളുകൾ	
അന്നുവിധിച്ചു പറഞ്ഞവരും	315
നിങ്ങൾതമ്മിലുള്ള മൂപ്പിളമ	
ഞങ്ങൾക്കുമാർക്കുമേ തീർത്തുകട	
എന്നാലെൊ ഞാനെന്നു ചൊല്ലുന്നുണ്ട്	
മൂപ്പോടിളമതിരിയണെങ്കിൽ	
(2) തൃപ്രംകോട്ടപ്പന്റെ തൃപ്പടിമേൽ	320

(1) തടയും—‘തടവു’ എന്നും രൂപമുണ്ട്.

(2) തൃപ്രംകോട്ട്=തെക്കെ മലയാളത്തിൽ തിരുനാവായയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു പുരാതന ശിവക്ഷേത്രം.

വെള്ളിയും പൊന്നും പൊതിഞ്ഞുവെച്ചു
 കണ്ണുകെട്ടിച്ചെന്നു പൊതിയെടുക്ക
 പൊന്നുകിട്ടുന്നവൻ മൂപ്പുവാഴ്ക,
 വെള്ളികിട്ടുന്നാനിളമവാഴ്ക,
 ഞങ്ങളിരുവർ കളിച്ചുവന്നു 325
 കണ്ണുകെട്ടിച്ചെന്നെടുത്തിതല്ലൊ
 പൊന്നുകിട്ടിയതുമെനിക്കാകുന്നു.
 വെള്ളികിട്ടിയതു ഉണിച്ചത്രോക്കെ
 അപ്പോൾപറയുന്നു ഉണിച്ചത്രോക്കും
 പൊന്നുകിട്ടിയാലും മൂപ്പിനിക്കെ 330
 വെള്ളികിട്ടിയാലും മൂപ്പിനിക്കെ
 എന്നിട്ടും മൂപ്പു തിരിയാഞ്ഞിട്ടു
 നാടുവാഴി ദേശവാഴി വിധിക്കുന്നല്ലൊ
 മൂപ്പാടിളമ തിരിയണമെങ്കിൽ
 നല്ലകാലെട്ടി ജയിക്കവേണം 335
 അങ്കംപിടിച്ചു ജയിക്കുന്നോക്കെ
 മൂപ്പു വാഴുകയെന്നു വിധിച്ചുവരും
 ഇരുപത്തുരണ്ടോളം നായന്മാരെ
 നാടുവാഴിതമ്പുരാൻ തന്നെനിക്കു
 അങ്ങിനെ ഞങ്ങളും തേടിവന്നു 340
 ആമൊഴിതൊട്ടുള്ളൊരങ്കമാണ്.
 ഞാനിപ്പോൾപറഞ്ഞ മൊഴികളൊക്കെ
 (1) അമ്മാവൻതന്നാണു സത്യമാണ്.

(1) ചിലേടത്തു് അമ്മാമൻ എന്നും പറയാറുണ്ടു്. വകാരം
 മകാരമാവുന്നതു് സാധാരണയാണല്ലൊ. (വാനം = മാറം.)

അമ്മാവന്റെ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
വിധിപോലെ വന്നുപുലന്നുകോട്ടെ.” 345

എന്നുപറഞ്ഞങ്ങു തീരമുഖെ
കോഴിമുട്ട രണ്ടായി വീണിതല്ലൊ
മൊഴിയുപറഞ്ഞു പറപ്പിക്കുന്നേൻ
കോഴിവന്നങ്ങു തട്ടുകയറി

കൂകിതെയുന്നു (1) പാലൻചിങ്ങൻ 350
അതുതാനെ കാണുന്നു അരക്കൻപുള്ളി
പറന്നങ്ങു ചെല്ലുന്നു അരക്കൻപുള്ളി
അങ്കംപിടിക്കുന്നു കോഴിരണ്ടും

(2) വാൾത്താരികോൽത്താരി പിടിക്കുന്നുണ്ടു
അങ്കപ്പരപ്പം പാഞ്ഞുകൊത്തി 355

വാടിമയങ്ങുന്നു പാലൻചിങ്ങൻ
അതുതാനെ കണ്ടൊരു ആരോമരം
നെഞ്ഞതു കൈവെച്ചുനിന്നിതല്ലൊ
അയ്യോവലഞ്ഞല്ലൊ അച്ചായിപ്പോൾ
കോഴിയങ്കത്തിൽഞാൻ ജയിച്ചില്ലെങ്കിൽ 360

ആളങ്കം ഞാനും ജയിക്കയില്ല
എന്നമനസ്സിൽ (3) നിനന്നവനും
കുക്കടമന്ത്രവും ധ്യാനിക്കുന്നു.
ധ്യാനംഫലിച്ചല്ലൊ കോഴിക്കപ്പോൾ

(1) പാലൻചിങ്ങൻ=കോഴിക്കുള്ള മറ്റൊരു ദൈവപ്പേര്.

(2) വാൾത്താരി, കോൽത്താരി=അങ്കത്തിലെ ചടങ്ങുകൾ.

(3) നിനച്ച എന്നതിന്റെ പഴയ രൂപം.

അങ്കംപിടിക്കുന്നു കോഴിരണ്ടും	365
ഏടമററം മാവുങ്ങു കൊത്തുന്നുണ്ട്	
ശിരസ്സിൽ കയറീട്ടു കൊത്തിചിങ്ങുൻ	
വാടിമരങ്ങളുന്ന് അരക്കൻപുള്ളി	
അതുതാനെകാണുന്നു പാലൻചിങ്ങുൻ	
കൊത്തിക്കടൽമാല വലിച്ചെടുത്തു.	370
ചത്തങ്ങുവീഴുന്നു അരക്കൻപുള്ളി	
അതുതാനെകാണുന്നു മാലോകരും	
കഷ്ടം കലിയുഗമെന്നുചൊല്ലി	
ആളുകൾ തമ്മിൽപിടിക്കുവേണ്ട	
കോഴുകത്തിൽതന്നെയറിയാമല്ലോ	375
അങ്കംപിടിയാതെ പൊയ്ക്കോട്ടവർ	
അപ്പോൾ പറയുന്നു അരിങ്ങോടരും	
കോഴുകമല്ല പിടിച്ചിട്ടുള്ള,	
ആളുകൾ തമ്മിൽ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ,	
തട്ടോടി മൂന്നു വലവെക്കുന്നു.	380
സൂര്യഭഗവാനെ കൈതൊഴുതേൻ	
(1) കോവണി ചാരീട്ടു തട്ടുകയറി	
തട്ടിന്മേൽതന്നെ കയറിനിന്നു	
അതുതാനെകണ്ടല്ലോ ആരോമരും	
വാഴുന്നോരെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്	385
കീഴുരിടത്തിലെ ഉണിക്കോന്നാരെ!	
ഏണിയൊ കോണിയൊ (2) കൊടന്നിട്ടുണ്ടോ	

(1) കോവണി = കോണി.

(2) കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

അപ്പോൾപറയുന്നു വാഴുന്നോരും
 ഏനിയും കോവണി കൊടുന്നിട്ടില്ല
 അപ്പോൾചോദിക്കുന്നു ആരോമരം 390
 കോലത്തിരിനാട്ടിലെ അരിങ്ങോടരെ
 നിങ്ങളെ കോവണിയിരുവുതായൊ
 അപ്പോൾപറയുന്നു അരിങ്ങോടരും
 ഏനിക്കൊരു കോവണി കൊടുന്നിട്ടുള്ള
 മാററങ്കച്ചുകവനം കൊടുന്നിട്ടില്ല 395
 ആമോഴികേട്ടോരു ആരോമരം
 പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു ചിരിച്ചവനും
 ഏഴങ്കം വെട്ടീജയിച്ചെൻറച്ചൻ
 പന്തിരണ്ടങ്ക (1) പതവിതീത്തു
 ഇരുപത്തിരണ്ടങ്കന്താരി താഴ്ത്തി (2) 400
 കോവണിചാരിട്ടു കയറീട്ടില്ല
 അവൻറമകനാണു ഞാനെന്നാകിൽ
 കോവണിചാരിട്ടു കയറുന്നില്ല!
 ഒന്നുണ്ടു കേൾക്കണംപന്തേല നിത്യ്
 എന്നേക്കാളൊട്ടും കുറവിലല്ലൊ 405
 എൻറൊപ്പം നീയങ്ങു ചാടിക്കൊള്ള.
 തട്ടോടി മൂന്നു വലത്തുവെച്ചു

(1) പതവി തീത്തു=പറഞ്ഞു ശരിപ്പെടുത്തി.

(2) താരിതാഴ്ത്തി=അങ്കത്തിന്നു മുമ്പ് വായ്ത്താരി ചൊല്ലുന്ന പതിവുണ്ട്. അതോടുകൂടി മാററങ്കച്ചുകോനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു എന്നർത്ഥം.

സൂര്യഭഗവാനെ കൈവണങ്ങി
 കാവീകൽ മുത്തകുരുക്കളേയും
 നന്നായിമനസ്സിൽ നിനന്നുകൊണ്ടു 410
 ഏഴടിമുമ്പാക്കും വെക്കുന്നുണ്ടു
 മൂന്നടിപിന്നാക്കും വെച്ചുവന്നും
 എന്നാലൊ ചാടിക്കോ മച്ചുനിയാ(1)
 (2) വൈരംമറിഞ്ഞു കതിച്ചു ചാടി
 മയിലും പറന്നുണ്ടു ഇരിക്കുംവണ്ണം 415
 തട്ടിന്മേൽചെന്നങ്ങിരുന്നവനും
 അതുതാനെ കണ്ടു മഹാജങ്ങൾ
 കഷ്ടംകലിയുഗമെന്നു പൊല്ലി!
 അതുതാനെകണ്ടിതരിങ്ങോടരും
 ആയുധമെടുത്തങ്ങു ചെന്നുനിന്നു. 420
 പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു ചെന്നുനിന്നു
 കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി നിന്നവരും
 അപ്പോൾപറയുന്നു ആരോമരും
 ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം അരിങ്ങോടരേ
 (3) മുൻകോപ്പും മുപ്പും നിങ്ങൾക്കല്ലൊ 425
 അപ്പോഴെപ്പോലെ വയസ്സുതുണ്ടു
 നിങ്ങളോടകംപിടിച്ചുകൂടാ
 കാഴ്ചകം തമ്മിൽപിടിച്ചാൽമതി
 (4) കാഴ്ചകം തമ്മിൽപിടിക്കുന്നേരം

(1) സാധാരണയായി അഭിധനെയെന്ന് ഈ പേരു കൊണ്ട് വിളിക്കാറുള്ളത്. ഇവിടെ അപ്പോൾ മരുമകനാണ്

(2) വൈരം = രോടവ്.

(3) മുൻകോപ്പും മുപ്പും = പ്രായാധിക്യംകൊണ്ടു എല്ലാകാലം ത്തിലും മുപ്പ്, ആദ്യം ചെയ്യാനുള്ള സ്വതന്ത്ര്യം
(180-ാമത്തെ വരി നോക്കുക)

(4) വെറും കാഴ്ചയായി ചെയ്യുന്നത്.

കുളുക്കോലിട്ടു ചരിക്കരുതെ 430
 എന്നു പറഞ്ഞു തൊടുത്തവരും
 കാഴ്ചകൾ തമ്മിൽ പിടിക്കുന്നേരം
 കുളുക്കോലിട്ടല്ലോ അരിങ്ങോടരും
 ആരോമക്കേതും ഫലിച്ചില്ലല്ലോ.
 അതുതന്നെകാണുന്നു ആരോമരും 435
 ഒന്നിതാകേൾക്കണം അരിങ്ങോടരെ!
 കാഴ്ചകൾ തമ്മിൽ പിടിക്കുന്നേരം
 കുളുക്കോലിട്ടതും ഞാനറിഞ്ഞു.
 എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിവെട്ടെ
 (1) വാൾത്താരി കോൽത്താരി വെട്ടുന്നുണ്ടെ 440
 (2) അങ്കുപ്പരപ്പു പാഞ്ഞുവെട്ടി
 (3) അടിവാളുവെട്ടിട്ടു റീശിതമ്മിൽ
 (4) കേമങ്ങൾ ഉയന്നിമറിഞ്ഞുവെട്ടി
 കേമങ്ങൾ ഉയന്നിമറിഞ്ഞുശേഷം
 ചുരികാകണയിൽ മുറിഞ്ഞുവീണു 445
 അതുതന്നെകാണുന്നു ആരോമരും
 നെഞ്ഞത്തു കൈവെച്ചുനിന്നിതല്ലോ
 അയ്യോ പതിച്ചെട്ടു പെരുംകൊല്ലുന്നീ
 എന്നെ ചതിപ്പാൻ (5) വിധിപോരല്ലോ

- (1) വാൾത്താരി കോൽത്താരി = അടവുഭേദങ്ങൾ.
 (2) അങ്കുപ്പരപ്പ് — അങ്കുത്തട്ടിന്റെ വിസ്തൃതിയോളം എന്നു താല്പര്യം.
 (3) അടിവാൾ = വാൾപ്രയോഗത്തിൽ കുറവ്.
 കേമങ്ങൾ = പയറു മുറയിൽ ചില അടവുകൾ (സാങ്കേതികം)
 (5) വിധിപോരല്ലോ — വിശേഷിച്ചു കാരണങ്ങളോ ധ്വനിയോ ഇല്ലല്ലോ എന്നു താല്പര്യം.

ചന്തുനെതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെ. 450
 മാരനംചുരികയും തായെ ചന്തേചാ!
 അപ്പോൾപറയുന്നു ചന്തപല്ലാണെ
 മാരനംചുരിക കൊടുന്നിട്ടില്ല
 നിൻറചുരികയും തായെ ചന്തേചാ!
 എൻറചുരിക എനിക്കുവേണം 455
 നിനക്കുസമമൊത്ത വേകവൻതാൻ,
 അപ്പോൾനിന്നുതല്ലെ ആരോമരം
 പെരുകൊല്ലുന്നല്ല പതിച്ചതെന്നെ
 മച്ചുനിയൻ ചന്തു ചതിച്ചതാണെ!
 ആചതില്ലയൊ വിധിപലമേ! 460
 ഒന്നുണ്ടുകേൾക്കണം അരിങ്ങോടരെ!
 ആയുധം ഞാനെന്നു വാങ്ങിക്കോട്ടെ,
 ആയുധമില്ലാതെ കൊല്ലുന്നതും
 ആണുണ്ണറക്കൊട്ടമെ വേച്ചുയില്ല!
 വേകോന്മാക്കൊട്ടമെ വേച്ചുയില്ല! 465
 കളരിക്കൊട്ടമെ വേച്ചുയില്ല!
 ആമൊഴികോട്ടൊരു അരിങ്ങോടരം
 ചീററിയടുക്കുന്നു അരിങ്ങോടരം
 പിന്നാക്കം ഒഴിയുന്നു ആരോമരം
 നാഭിക്കനാളത്തിനു നീട്ടുന്നുണ്ടെ 470
 പന്തിയിൽനിന്നു തടുത്താരോമർ
 (1) കച്ചതെരുപ്പിലും കൊണ്ടുനീട്ടി

(1) കച്ചതെരുപ്പ് = അറയിൽ കച്ചകെട്ടുന്ന ഭാഗം.

വരിനെല്ലിന്റേറാലയും തട്ടുപോലെ
 ഏളോളംതന്നെ മുറിഞ്ഞുപോയി
 അതുതാനെകണ്ടല്ലോ ആരോമതം 475
 അരിശംകൊണ്ടു വിറച്ചിതല്ലോ
 കമ്പിട്ടു വാരി മുറിച്ചുരികയും
 തന്റെ ചുരികയും കയ്യിൽവന്നെ
 അപ്പാർപ്പറയുന്നു ആരോമതം
 ഒന്നിണ്ടുകൾക്കണം അരിങ്ങോടരേ! 480
 നിങ്ങളെക്കയ്യാലെ മുറിഞ്ഞിനിക്കെ
 ഞാനൊരുപന്തി പഴുതുവാളി.
 നല്ലവണ്ണം നോക്കിത്തടുത്തുകൊൾക,
 (1) അല്ലെങ്കിൽ ആയുധംചെയ്യുകൊൾവിൻ.
 ആമൊഴികേട്ടൊരു അരിങ്ങോടരേ 485
 ആയുധംചെയ്തിട്ടു പോവുമെന്ന്
 ഒരുനാളും നിയ്യമെ നിനയ്ക്കുവേണ്ട
 എന്നുപറഞ്ഞു തുടങ്ങിവെട്ടു
 ഇരുവരും തമ്മിൽ പൊരുതുനേരം
 പോത്തും (2) കലയും (3) കിടയ്ക്കുംവണ്ണം 490

(1) അല്ലെങ്കിൽ.... കൊൾവിൻ = അങ്കം മതിയാക്കി അവകാശം സമ്മതിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.

(2) കല = കലമാൻ.

(3) കിടയ്ക്കുക = ഏതിരിട്ടുക.

ഇത് കിട (സമതപം) എന്ന നാമത്തിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്രിയാരൂപമാണ്. (കല്പ് — കല്പിക്കുക. മരം — മരവിക്കുക എന്ന രാതിരി) ഈ ക്രിയാരൂപം ഇപ്പോൾ ലുപ്തമായിരിക്കുന്നു.

ആളെ വിവരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാ
വാടിമയങ്ങുന്നല്ലോ അരിങ്ങോടരും
അതുതാനെ കാണുന്നു ആരോമരും
മുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോരോമർ
കരിഞ്ചെമ്പിൻതണ്ടങ്ങു അററുപോലെ 495
അരിങ്ങോടർ തന്റെ തലയറുത്തു.

അതുതാനെ കാണുന്നു ആരോമരും
തട്ടിന്മേൽതന്നെയെന്നു ചേകോൻ
ചത്തുനന്നെന്നു വിളിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ
ഒന്നിങ്ങു കേൾക്കണം മച്ചുനിയോ! 500

(1) ഉരഗിവാതിൽ അടയ്ക്കുന്നതൊക്കെ
നന്നമുണ്ടുകൊണ്ടങ്ങു വീശിച്ചത്തു
ആലമ്പുത്തോടെ കണ്ണടച്ചു
ആ തക്കംകണ്ടവൻ ചന്തപല്ലാണെ
കത്തുവിളക്കിന്റെ തണ്ടെടുത്തെ 505

കുച്ചതെരുപ്പിലും നീട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ!!
മുറിഞ്ഞമുറിചായിൽ കൊണ്ടുനീട്ടി
ഞെട്ടി എഴുന്നീറ്റല്ലോ ആരോമരും
അയ്യോ ചതിച്ചോടാ മച്ചുനിയോ!
എന്നെ ചതിപ്പാൻ വിധിപോരല്ലോ 510
അന്നംപറഞ്ഞു ഞാൻ അച്ചുനോടെ
മച്ചുനിയൻചത്തു ചതിക്കുമച്ചു

(1) ഉരഗിവാതിൽ = രണ്ടുഭാഗത്തേക്കും ഉരുന്നീക്കുറുന്ന
വാതിൽ—അക്കത്തട്ടിന്മേലേക്കു കടക്കുവാനുള്ള വാതിൽ.

ആവതില്ലയൊ വിധിഫലമെ
വാഴുന്നോരെയെന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ടു
ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം വാഴുന്നോരെ! 515

വാളുമതില്ലെങ്കിൽ കന്തംതരുവിൻ,
ലോകർ ശമ്പ്ലംകൊണ്ടു കേട്ടതില്ലാ!
ഈ പകയൊക്കെയും കേട്ടുവന്നു
തട്ടം നടുക്കീന്നു ചാടിവന്നു
അരിങ്ങോടർകൂട്ടത്തിൽ ചാടിയല്ലൊ 520

ആരുമറിയാതെ പോയവനും.
അപ്പോൾവിളിക്കുന്നു ആരോമരും
എന്നെക്കൊണ്ടെന്നോരെ, വാഴുന്നോരെ!
കീഴ്മിടത്തിലെ ഉണിക്കോനാരെ!
നമ്മുടെയങ്കം ജയിച്ചിതല്ലൊ 425

(1) മൂന്നുംകൂട്ടാത്തു വെടിയുംവെപ്പിൻ
(2) അരിയിട്ടുവാഴ്ച കഴിക്കുവേണം,
(3) തണ്ടേററംകൂടെ കഴിപ്പിക്കണം
ആമൊഴി കോട്ടൊരു വാഴുന്നോരും
മൂന്നുംകൂട്ടാത്തു വെടിയുംവെച്ചു 530

(1) മൂന്നുംകൂട്ടാ.....പ്പിൻ = ആപ്പുവിളിച്ചും, വെടിവെച്ചും,
ജയം ലോക്കിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.

(2) അരിയിട്ടുവാഴ്ച = ഇതു രാജാക്കന്മാർക്ക് പതിവുള്ള. രാജാ
വായി വാഴിക്കുമ്പോലെ തന്നെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.

(3) തണ്ടേററം = പല്ലക്കിൽ കയറൽ. (പ്രളതപത്തിന്റെ ഒരു
ചിഹ്നം.)

അരിയിട്ടുവാഴ്ച കഴിക്കുന്നുണ്ടു
തണ്ടേററംകൂടെ കഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു
(1) കമ്പിറുകത്തി പണവും കാഴ്ചവെച്ചു
കയ്യുംപിടിച്ചു വളയിടിച്ചു
അപ്പോൾ പറയുന്നു ആരോമരം 535
അറുകൾകൊന്നതും കണ്ടില്ലെട
അരിങ്ങോടർന്നീട്ടിയ കീട്ടിനിക്കെ
എളേളാളാതന്നെ മുറിഞ്ഞതുള്ളു.
മച്ചുനിയൻപത്തു ചതിച്ചതാണെ!
ആവതില്ലയൊ വിധിഫലമെ 540
ഞാൻകെട്ടുകച്ച കഴിക്കരുതെ!
അതുതാനെ കേട്ടൊരു മാലോകരും
കയ്യുംകൊട്ടിയാർത്തു ചിരിക്കുന്നുണ്ടു
എന്തൊരു ഭ്രമമാണു കേൾക്കുന്നതു
അരിങ്ങോടരല്ലെ ചിരിക്കുന്നതു 545
അപ്പോൾ പറയുന്നു ആരോമരം
ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണേ ലോകർനിങ്ങൾ
തട്ടുപിടിച്ചൊന്നിളക്കിനോക്കിൻ
ആമൊഴികേട്ടൊരു ലോകരല്ലൊ
തട്ടുപിടിച്ചങ്ങിളക്കിനോക്കി 550
രണ്ടുമുറിയായി വീഴുന്നുണ്ടു
അതുതാനെ കണ്ടു മഹാജനങ്ങൾ

(1) കമ്പിറു.....ടിപ്പു=ഇവയെല്ലാം പ്രമാണികളെ ആഭരിപ്പുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളാണ്.

കഷ്ടം കലിയുഗമെന്നു ചൊല്ലി
 അപ്പോൾ പറയുന്നു ആരോമരം
 ഒന്നിണ്ടു കേൾക്കണം വാഴുന്നോരെ 555
 (1) കാരോല എഴുത്താണി വരുത്തിത്തരണം
 അതുതാനെകേൾക്കുന്നു വാഴുന്നോരും
 കാരോല എഴുത്താണി വരുത്തിക്കുന്നു.
 ആരോമർകയിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ
 ഉണ്ടായവാത്തകളെഴുതി ചേകോൻ 560
 വാഴുന്നോർകയിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ.
 എന്നുടെ ഓമനകുഞ്ഞിപ്പൊലും
 ഉണ്ണാച്ചകയിൽ കൊടുത്തുകൊള്ള
 (2) ദേഹണ്ണ പാരവുമുണ്ടെന്നിക്കെ
 വേഗത്തിലെന്നെയെടുപ്പിക്കേണം. 565
 പച്ചോലയിൽ കെട്ടിയെടുപ്പിക്കല്ലെ
 ആമൊഴികേട്ടോരു കുകിയമ്മ
 ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം പൊന്മകനെ!
 നമ്മുടെവീട്ടെക്കെടുപ്പിക്കേണം.
 അപ്പോൾ പറയുന്നു ആരോമരം 570
 എന്തിന്നവിടം പറയുന്നമ്മ
 ഈമുറിയിനിക്കു പൊറുക്കയില്ല,
 ഈമുറിയിൽ ഞാൻ മരിക്കയുള്ള!

(1) കാരോല = ചേറിലിട്ട് ഉറപ്പു കൂടിയ ഓല. ഇതായിരുന്നു
 ചേണ്ടു എഴുത്തൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

(2) ദേഹണ്ണ = ദേഹദണ്ഡം.

അപ്പോൾ പറയുന്നു കങ്കിയമ്മ ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം പൊന്മകനെ ഇക്കണ്ട ചകവർ മരിച്ചു പോയാൽ നമ്മുടെ കണക്കായി ഇലപുലയും ശേഷക്രിയകൾ കഴിപ്പിക്കേണം അവരുടെ ജാതിമയ്ക്കുമാക്കൊപ്പം മാനം നടിച്ച് കഴിച്ചുകൊള്ള.	575
അതിനൊരു ആയിരമെടുത്തോ (1) മോനെ! അതുതാനെകേൾക്കുന്നു വാഴുന്നോരും അതിനൊരു ആയിരമെടുക്കുന്നുണ്ട് പിന്നെ പറയുന്നു വാഴുന്നോരും, ഇനിയെന്തുവേണ്ടെന്റെ ചേകവരെ അതുതാനെകേൾക്കുന്നു ചേകവരും ദേഹം പാവപ്പെട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ വേഗത്തിലെന്നെയെടുപ്പിക്കേണം.	580
ആമൊഴികേട്ടോരു വാഴുന്നോരും കനകപ്പല്ലക്കും വരുത്തുന്നുണ്ടെ.	585
പല്ലക്കിൽതന്നെ കയറി ചേകോൻ ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം കങ്കിയമ്മ! ഞാനെന്റെ വീട്ടോളം പോസ്റ്ററുടെ ഇക്കണ്ട കാഴ്ചയും നമ്മൾതമ്മിൽ ഇനിയുള്ള കാലവും കാണുകില്ല!	590
ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം തമ്പുരാനെ	595

(1) മോനെ = മകനെ.

ഞാനെന്റെ വീട്ടോളം പോസ്റ്ററട്ടെ!
 ഇക്കണ്ടകാഴ്ചയും നമ്മൾതമ്മിൽ
 ഇനിയുള്ള കാലവും കാണുകില്ല
 ഒന്നിതാകേൾക്കണം മഹാലോകരെ! 600

ഞാനെന്റെ വീട്ടോളം പോസ്റ്ററട്ടെ!
 ഇക്കണ്ടകാഴ്ചയും നമ്മൾതമ്മിൽ
 ഇനിയുള്ള കാലവും കാണുകില്ല
 വേഗത്തിൽ പോകുന്നു ചേകവരും
 നഗരംനടയിടാകുന്നുവെന്നു 605

കീഴ്മിടത്തിലെ പടിക്കൽകൂടി
 കോലോത്തിരിനാടും കടന്നവരും
 * ഉയന്നുവരമ്പോടെ, പുഞ്ചപ്പാടെ,
 താണവയലോടെ, തോട്ടരികെ,
 വയൽച്ചുളിയെന്നെ വനംകടന്നു 610
 തളിരിട്ടമാവുമായിടകുന്നു

പുത്തൂരംപാടം കിഴക്കെയറ്റം
 ചെന്നുനികന്നല്ലൊ പല്ലക്കുമെ
 അപ്പോൾപറയുന്നു ആരോമരം
 ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം വാഴുന്നോരെ! 615

അച്ചനും അമ്മയിരുപ്പുണ്ടല്ലൊ
 ഏന്നെയെടുത്തങ്ങു കൊണ്ടുചെന്നാൽ
 (1) കല്ലോടുതലതല്ലി മരിക്കുമെവർ

* പലസ്ഥലത്തുകൂടി പോയിരുന്നെന്ന് താല്പര്യം.

(1) കല്ലോടുതലതല്ലി=കല്ലിന്മേൽ തലതല്ലിയെന്നർത്ഥം.

ചല്ലക്കുടിയിടെയിറക്കവേണം	
ചല്ലക്കിൽനിന്നുയിറങ്ങി ചേകോൻ	620
(1) കൈത്താളംപൂട്ടി നടന്നവരെ	
കണ്ടിട്ടിരിക്കുന്നു അച്ചനല്ലൊ	
കണ്ടില്ലെ കണ്ടില്ലെയെങ്ങുപോയി	
നമ്മുടെമകന്റെ വരവുണ്ടല്ലൊ	
എവിടെ മുറിയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ	625
ദേഹണ്ണ പാരവുമുണ്ടവനും	
എന്നുംപറഞ്ഞങ്ങു തീരുന്നേരം	
പടിപ്പുരതന്നിലും ചെന്നവരെ	
അച്ചന്റെ അരികത്തും ചെല്ലുന്നുണ്ടു	
കാക്കൽവീണാ പാരംചെയ്യാരോമർ	630
നൈകയിൽ കൈവെച്ചുനഗ്രഹിച്ചു	
എവിടെമുറിയെന്റെ പൊന്മകനെ!	
എന്തിന്നുചിടം പറയുന്നച്ചാ	
അരിങ്ങോടർന്നിട്ടിയ നീട്ടിനിക്കെ	
എങ്ങേളാളംതന്നെ മുറീഞ്ഞതുള്ള.	635
മച്ചുനിയൽ ചന്തു ചതിച്ചതാണെ!	
അങ്കംപിടിച്ചു തളച്ചുയോടെ	
ചന്തുന്റെമടിയിൽ തലയുംവെച്ചു	
ആലമ്പ്യത്തോടെ ഞാൻ കണ്ണടച്ചു	
ആ തക്കാകണ്ടവൻ ചന്തപല്ലാണെ	640

(1) കൈത്താളംപൂട്ടി = എടുത്ത കയ്യിന്റെ പടം വലത്തെ തോളിലും വലത്തത്തിന്റേതു് എടുത്ത തോളിലും വെക്കുന്നതിന്നു ഞ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു്. ഇതു ബഹുമാന്യചകുമാണ്.

കൂത്തുവിളക്കിന്റെ തണ്ടെടുത്തു
 കച്ചതെരുപ്പിലും നീട്ടിചതു
 തെട്ടിയുണന്നു നോക്കുന്നേരം
 അരിങ്ങോടർകൂട്ടത്തിൽ ചാടിചതു
 ചതുവതിച്ച ചതിയാണച്ചാ 645
 ആവതില്ലയൊ വിധിഹവമെ!
 നേരെയനജനെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെ
 ഒന്നിതാ കേളുണ്ണി നേരനജാ
 അമ്മാചന്തനകര തുമ്പോലാച്ച
 അവിടെയിനിക്കൊരു ചിറ്റമുണ്ടെ 650
 എന്നെപ്പോലൊന്നിനെ കാണാനുണ്ടെ *
 അവനെവരുത്തണം നേരനജാ
 ആമൊഴി കേട്ടൊരു വാഴുന്നോരം
 നായന്മാർ നാലുപേരെ അയക്കുന്നുണ്ടെ
 വേഗത്തിൽ പോയിവരേണം നിങ്ങളര 655
 ഒന്നോടി ഒന്നു നടന്നവരും
 മികവിൽമികച്ചേരിപടിക്കൽചെന്നു
 പടിയും പടിപ്പുരയിടകടന്നു
 1 പടകളിമുറ്റത്തും ചെന്നവരെ
 അപ്പോഴെ കാണുന്നു തുമ്പോലാച്ച 660
 എവിടെന്നു വന്നെടൊ നായന്മാരെ

* എന്നെ.....ണ്ടെ=എനിക്ക് ഒരു മകനുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്ന സംഗതി ഭാഗ്യയിൽ പറയായാണ്.

1 പടകളിമുറ്റം=കളിയായി പടവെട്ടുന്ന (അഭ്യസിക്കുന്ന) മുറ്റം.

- പുത്തൂരംവിട്ടീനു വരുന്നു ഞങ്ങൾ
 ആരോമരങ്കം ജയിച്ചുവന്നു
 നിന്റെ മകനൊന്നു കാണവേണം
 അതിനായി ഞങ്ങളെപറഞ്ഞയച്ചു 665
 ആമൊഴി കേട്ടൊരു തുവോലാച്ചി
 തന്റെമകനെ എടുക്കുന്നുണ്ടെ
 നായന്മാരെരുമിച്ചു പോയവളും
- 1 ഒന്നോടി ഒന്നുനടന്നവളും
 ആനാടും ദേശമിടകടന്നു 670
 പുത്തൂരംവിട്ടിലും വെന്നവരെ
 ആരോമരരികത്തു വെല്ലുന്നുണ്ടെ.
 അതുതാനെ കാണുന്നു ചേകവരും
 തന്റെമകനെയും വാങ്ങുന്നുണ്ടെ.
 മടിയിലിരുത്തുന്നു ആരോമരും 675
 നേരെയനുജനെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെ
 വിളിച്ചുവിളി കേട്ടു വെന്നകണ്ണൻ
 എന്താവിളിച്ചെന്റെ നേരേട്ടനെ
 മറ്റൊരുമല്ല വിളിച്ചുതണ്ണി!
 ഇവനെ നീ നല്ലോണം രക്ഷിക്കേണം 680
 നീയല്ലാതിവനാരുമില്ലയല്ലോ
 വിദ്യകളൊക്കെ പടിപ്പിക്കേണം

1 ഒന്നോടി....വളും=വേഗത്തിൽ പോയി.

നേരേട്ടൻ=(ജ്യേഷ്ഠൻ) (തരുവം). രണ്ടുപേരും ഒരുമ്മക്കുണ്ടായ
 താണെന്നു സൂചിപ്പിക്കയാണ് നേർശബ്ദംകൊണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു്.

നല്ലോണം = നല്ലവണ്ണം.

പടിപ്പിക്കു=പഠിപ്പിക്കുക. (തരുവം).

ഇവൻ ഞാനെന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല

നിയ്യുകൊടുത്തെയിരിക്കയുള്ള

എന്നും പറഞ്ഞു കൊടുത്തവനും

685

* ചെന്തെങ്ങിളനീരും കൊണ്ടുവായൊ!

ആമൊഴി കേട്ടൊരു നേരനജൻ

വേഗത്തിലിളനീരും കൊണ്ടുവന്നു

ജ്യേഷ്ഠന്റെറകയിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ

തണ്ണീർകടിയും കഴിഞ്ഞിതല്ലൊ

690

ഒന്നിണ്ടുകേൾക്കണം അച്ചായെന്നു!

കച്ചകഴിക്കട്ടെച്ചായെന്നു!

കച്ചകഴിക്കട്ടെ തമ്പുരാനെ!

കച്ചകഴിക്കട്ടെ വാഴുന്നോരെ!

കച്ചകഴിക്കട്ടെ നേരനജ!

695

കച്ചകഴിക്കട്ടെ ഉണ്ണിയാച്ചെ!

കച്ചകഴിക്കട്ടെ കുഞ്ചുണ്ണച്ചെ!

കച്ചകഴിക്കട്ടെ മഹാലോകരെ!

ഇനിയുള്ള കാഴ്ചയും നമ്മൾതമ്മിൽ

ഇനിയുള്ള കാലത്തു കാക്കെയില്ല

700

കച്ചയഴിച്ചു മരിച്ചു ചേകോൻ.

പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ഭുവനങ്ങളും

അനന്തനൊഴിഞ്ഞൊക്കും പൊല്ലിക്കൂടാ.

—:0:—

* ചേകോന്റെ പ്രഭുത്വത്തിന്റെ ഒരു ചിഹ്നമാണിത്. മരിക്കുവോൾ സാധാരണമാരെപ്പോലെ വെള്ളമല്ല കുടിക്കുന്നത്.

